

ادای شهادت درباره زندانها و شکنجه گاههای خامنه‌ای
و هدایایی از جانب زندانیان سیاسی برای مریم رجوی
توسط فرزند مددزاده
زندانی سیاسی از بند رسته
پس از تحمل ۵ سال زندان
و پریا کهندل
دختر زندانی سیاسی صالح کهندل

2US\$ 1.5£ 3SFR 3C\$ 2€ MOJAHED October 2015 ۱۳۹۴ ذیحجه ۱۴۲۶ مهر

کنفرانس بین‌المللی پاریس در روز جهانی علیه اعدام مریم رجوی: طرح ما ایران بدون اعدام است

فرانسوا لوکاره مارک ویلیامز دیوید جونز ارمولا والیکای فلاوی یوملا ماکاز یوه ماندلا ژیلبر میتران هاری لولکرک رامایاد ادموند اسباهو پاتریک بودونن فرانسوا کولکومبه حنان البلیخی طاهر بودرا

تلویزیون
تله‌سود (فرانسه):
ما کاز یوه ماندلا گفت: با
توسل به سلاح و سیم
خاردار و چوبه دار نمی‌توان
مانع آرمانی شد که زمان
آن فرارسیده باشد

رامایاد
وزیر حقوق بشر پیشین فرانسه:
ما شهیدان مقاومت ایران را
فراموش نمی‌کنیم و اجازه
نمی‌دهیم با دعای دروغین
اعتدال از ما سوءاستفاده کنند

پریا کهندل و یوملا ماکاز یوه ماندلا، فرزند نلسون ماندلا

روز ۱۸ مهر ۹۴ همزمان با ۱۰ اکتبر، روز جهانی علیه اعدام، کنفرانسی در پاریس با حضور رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت برگزار گردید. در این کنفرانس، یوملا ماکاز یوه ماندلا مبارز حقوق زنان، دختر نلسون ماندلا رهبر جنبش ضدآزادپرستی و رئیس‌جمهور فقید آفریقای جنوبی، ژیلبر میتران رئیس بنیاد فرانس لیبرته (دائیل میتران)، هاری لولکرک برجسته‌ترین وکیل فرانسه و رئیس افتخاری لیگ حقوق بشر، رامایاد وزیر پیشین حقوق بشر فرانسه، ژان فرانسوا لوکاره شهردار منطقه یک پاریس، پاتریک بودونن، رئیس افتخاری فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر، هیات بزرگ سیاسی و هنری از آلبانی متشکل از: ارمولا والیکای فلاوی وزیر رابط دولت آلبانی با پارلمان، ادموند اسباهو معاون پارلمان آلبانی، نمایندگان

۱۹ فروردین اشرف به شهادت رسیدند و پریا کهندل فرزند زندانی سیاسی صالح کهندل به ادای شهادت به باره زندانها و شکنجه‌گاههای خامنه‌ای پرداختند.
در همین روز مریم رجوی یاد شهیدان راه آزادی را با نثار گل گرامی داشت و پایداری زندانیان سیاسی در سیاهچالهای خلیفه ارجاع را ستود.

گرامی‌داشت ۱۲۰ هزار شهید راه آزادی به ویژه ۳۰ هزار زندانی سیاسی قتل عام شده به دستور خمینی جلا در سال ۱۳۶۷
فراخوان به محاکمه سران دیکتاتوری آخوندی به خاطر نسل‌کشی و جنایت علیه بشریت

زنده باد ارتش آزاد بخش ملی بازوی استوار و پراقتدار خلق قهرمان ایران

مریم رجوی: هیچ توجیهی برای فشردن دست آخوندها با ۱۲۰ هزار اعدام سیاسی وجود ندارد

حقوق بشر هموطنان مظلوم من، در داخل کشور، سنگسار و در سطح بین‌المللی حراج شده است؛ حراج حقوق بشر در برابر معامله اتمی، حراج حقوق بشر در برابر شرارت و تروریسم رژیم در منطقه و حراج حقوق بشر ایران به خاطر ضعف و جبرونی برخی سیاستهای بین‌المللی.

آیا حقوق بشر فقط در کاغذ قطعنامه‌ها و میثاقهای بین‌المللی باید مورد احترام باشد؟ چرا برای کسی که به جرم هدایت ترور و جنایت در سه دهه اخیر، باید تحت‌محاکمه قرار گیرد، فرش قرمز پهن می‌کنند؟ لاقلاً مذاکره با او را به توقف اعدام در ایران مشروط کنید.

اشاره من به آخوند روحانی، رئیس‌جمهور رژیم است. دو سال پیش که او سر کار آمد، تأکید کردم که بدون آزادی بیان و حقوق بشر، بدون آزادی زندانیان سیاسی و آزادی احزاب و تا وقتی که برنامه اتمی و سیاست تجاوزکارانه رژیم در منطقه ادامه دارد، هیچ چیز عوض نمی‌شود.

نادیده گرفتن حقوق بشر و آزادی مردم ایران، مبنای شکست سیاست غرب، نه فقط در قبال ایران، بلکه در قبال کل منطقه است.

مقاومت ایران از سالها پیش اعلام کرده که خواهان لغو حکم اعدام و پایان شکنجه و هرگونه نقض حقوق در ایران است.

میانتین سالانه اعدامها در دوره روحانی نسبت به دوره رئیس‌جمهور قبلی این رژیم، سه برابر شده است. چرا زندانیان سیاسی در ایران، زجر کش یا حلق آویز می‌شوند و جهان خاموش است؟ چرا نوجوانان در ایران اعدام می‌شوند و جهان نسبت به آن ساکت است؟

احکام اسلام است. حال آن که مقررات قرون وسطایی قصاص که آخوندها شمار زیادی از هموطنان ما را به بهانه آن اعدام می‌کنند، با پیام غفو و رحمت اسلام در تعارض است. دینامیس اسلام و قرآن این احکام ضدانسانی را رد می‌کند، بنابراین هم اسلام بهانه است هم مبارزه با مواد مخدر.

هدف آخوندها تنها و تنها ارباب جامعه و خفه کردن اعتراضات اجتماعی است. آنها آدمکشی را به صورت یک امر عادی و روزمره درآورده‌اند. آنها با حلق آویزهای خیابانی در برابر چشم اعضای خانواده و حتی در برابر کودکان، قلب و ذهن و ضمیر آنها را درهم می‌کوبند. اعدام، شکنجه، سنگسار، دست و پا بردن و چشم درآوردن در این رژیم، نهادینه شده و جامعه قانون پوشیده است. حیات و حاکمیت این رژیم در گمروی اعدامهاست زیرا اگر اعدام نباشد، دیگر چه چیزی جلودار انفجار خشم عمومی و اجتماعات جوانان توده‌های مردم است؟ اگر اعدامها نباشد آخوندها با چه اهرمی می‌توانند تمام آزادهای مردم را سلب کنند و سرکوب و ارباب و محدودیت را تا خصوصی‌ترین زوایای زندگی مردم گسترش دهند؟ اگر اعدامها نباشد آخوندها چگونه می‌توانند هر روز قیمتها را چند برابر کنند، و هر روز درآمد و ثروت مردم را برای جنگ در منطقه یا غارت و زندگی فوق‌اشرفی خود به باد بدهند؟ اما با وجود همه این سرکوبها که ظرفیت انفجاری جامعه را هرچه افزونتر می‌کند، آخوندها باید بدانند که سرانجام توسط مردم و مقاومت سازمانیافته آنها به زیر کشیده خواهند شد.

مسئولیت دولتهای غرب

دولتهای غرب به نحوی که گویی این فاجعه صرفاً یک امر داخلی ایران است، روابط سیاسی و تجاری

رزمیشان از اعدامها سود می‌برند. اما جانیکاران بدانند که از این خونها که هر روز از پیکر ملت ایران می‌ریزد، سرانجام سیلابی برخواهد خاست و به کار رژیم آخوندها پایان خواهد داد.

اتهامهای بی‌اساس و باطل

حضار محترم! استبداد مذهبی، عمدتاً بر اساس سه نوع اتهام به اعدام و حلق آویز دست زده و می‌زند:

نخستین و مهمترین اتهام مخالفت سیاسی است. از سه دهه پیش، دهه‌ها زجر بر اساس اتهامهای ناحق و باطل و اکثراً بدون گذراندن هرگونه روند قضایی فقط به خاطر مخالفت با رژیم اعدام شده‌اند. در قانون جزای این رژیم، هر کس صرفاً به خاطر عضویت یا هواداری مجاهدین یا هم‌پیمانی با آنها محارب شناخته شده و حکم محارب اعدام است. کم نیستند کسانی که فقط به دلیل داشتن عقیده مخالف اعدام شده‌اند، و چه بسیار جوانانی که به خاطر اعتراض به ستم ملی اعدام شده‌اند. حال آن که نه از نظر اسلام و نه در حقوق بین‌المللی، مبارزه برای تغییر رژیم جرم نیست بلکه حق اساسی ملت است. دومین اتهام، مربوط به مواد مخدر است. آخوندها عده قابل توجهی از جوانان ایران را به همین اتهام، حلق آویز می‌کنند. در حالی که این اعدامها، نقض معاهده بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است. همین ماه گذشته دبیرکل ملل متحد اعلام کرد: جرائم مربوط به مواد مخدر در ایران در حد نصایب مجازات اعدام نیست. کمیته حقوق بشر و کمیسیون عالی حقوق بشر این اعدامها را رد می‌کنند. گزارشگر ویژه اعدامهای فراقضایی و دفتر مواد مخدر و جنایت در ملل متحد هم گفته‌اند این اتهامها مستحق اعدام نیست.

اما سوسمین بهانه آخوندها در مورد اعدامها اجرای رزمیشان از اعدامها سود می‌برند. اما جانیکاران بدانند که از این خونها که هر روز از پیکر ملت ایران می‌ریزد، سرانجام سیلابی برخواهد خاست و به کار رژیم آخوندها پایان خواهد داد.

جهش نقض حقوق بشر در دوره روحانی تمام مردم ایران را هدف قرار داده است؛ از مدافعان حقوق بشر تا زنان و جوانان و معلمان که همین دو روز پیش باز هم دست به اعتراض زدند و از مسیحیان، بهائیه و اهل تسنن، تا هموطنان عرب و بلوچ و کرد. هم‌چنین باید به کارگران به‌جان آمده اشاره کنم. همین ماه پیش بود که کارگر مبارز شاهرخ زمانی در زندان گوهردشت جان خود را از دست داد.

راستی چرا زندانیان سیاسی در ایران، زجر کش یا حلق آویز می‌شوند و جهان خاموش است؟ چرا نوجوانان در ایران اعدام می‌شوند و جهان نسبت به آن ساکت است؟ و چرا این استبداد وحشی تحت‌فشار قرار نمی‌گیرد که دست‌کم اسامی اعدام‌شدگان را به‌طور کامل منتشر کند؟ امروز در زندانهای سراسر کشور، تعداد زیادی از هموطنان بی‌دفاع ما مخفیانه اعدام می‌شوند. و چند هزار نفر زیر حکم اعدام قرار دارند. به مادران و پدرانشان فکر کنیم و به همسران و بچه‌هایشان که روز و شب در چه اضطرابی زندگی می‌کنند. به زنانی فکر کنیم که برای پرداخت دیه و نجات همسرانشان از اعدام، کلیه‌های خود را می‌فروشند.

وای بر جانیکاران و وای بر ممانتکاران! کسانی که بر این همه نقض حقوق بشر در ایران چشم می‌پوشند، شرم کنند. کسانی که می‌خواهند دست رئیس‌جمهور این رژیم را از این جنایتها بشوند، باید بدانند که راه جنایت و نجات اتمی در منطقه و سراسر جهان باز می‌کنند. روحانی صریحاً گفته است که این اعدامها «با براساس قانون خدایت یا قانونی است که مجلس تصویب کرده ... و ما مجری هستیم». آخوندهای حاکم هر اختلافی که با هم داشته باشند، درباره اعدام و سرکوب اشتراک نظر دارند. آنها برای حفظ

در روزی که از طرف ملل متحد روز جهانی علیه اعدام نام گرفته، به ۱۲۰ هزار شهید راه آزادی و به‌خصوص ۳۰۰۰ زندانی سیاسی قتل‌عام شده در سال ۶۷ درود می‌فرستم. در این روز من آمده‌ام جهان را برای توقف اعدامهای روزانه در میهنم، به یاری بطلبم، شکنجه و اعدام باید متوقف شود. این خواست همه مردم ایران است.

حقوق بشر حراج شده

حقوق بشر هموطنان مظلوم من، در داخل کشور، سنگسار و در سطح بین‌المللی حراج شده است؛ حراج حقوق بشر در برابر معامله اتمی، حراج حقوق بشر در برابر شرارت و تروریسم رژیم در منطقه و حراج حقوق بشر ایران به خاطر ضعف و جبرونی برخی سیاستهای بین‌المللی.

آیا حقوق بشر فقط در کاغذ قطعنامه‌ها و میثاقهای بین‌المللی باید مورد احترام باشد؟ چرا برای کسی که به جرم هدایت ترور و جنایت در سه دهه اخیر، باید تحت‌محاکمه قرار گیرد، فرش قرمز پهن می‌کنند؟ لاقلاً مذاکره با او را به توقف اعدام در ایران مشروط کنید.

اشاره من به آخوند روحانی، رئیس‌جمهور رژیم است. دو سال پیش که او سر کار آمد، تأکید کردم که بدون آزادی بیان و حقوق بشر، بدون آزادی زندانیان سیاسی و آزادی احزاب و تا وقتی که برنامه اتمی و سیاست تجاوزکارانه رژیم در منطقه ادامه دارد، هیچ چیز عوض نمی‌شود. حالا بینمید میانتین سالانه اعدامها در دوره او نسبت به دوره رئیس‌جمهور قبلی این رژیم، سه برابر شده، فعالیت رژیم برای ساخت سلاح به اذعان روحانی پنج برابر شده است و بودجه امور امنیتی و نظامی و صدور بنیادگرایی به میزان چشمگیری افزایش یافته است.

شده بودند، بدون کمترین نقض حقوق انسانی‌شان، آزاد کرد. این سنت دیرینه مقاومت مردم ایران است.

طرح ما برای آینده ایران

طرح ما برای آینده ایران، بی‌ریزی یک قضاییه مستقل است. طرح ما دفاع از ارزشهای دموکراتیک و آزادی، برابری و حریم زندگی خصوصی آحاد مردم است. طرحی که در آن هیچ‌کس خودسرانه دستگیر نمی‌شود و شکنجه ممنوع است. از هیچ مهمی حق دفاع و داشتن وکیل سلب نمی‌شود، اصل برائت محترم شمرده می‌شود و هیچ‌کس و به خصوص هیچ زنی، در برابر خشونت و تعدی و نقض آزادی از دسترسی به عدالت محروم نیست.

طرح ما برای آینده ایران این است که هیچ‌کس به‌خاطر اعتقاد یا عدم اعتقاد به یک دین یا به‌خاطر دست‌پرداشتن از آن، آزادی و حقوق و جان خود را از دست ندهد.

طرح ما این است که در پناه قانون، تمام جامعه از امنیت حقیقی برخوردار باشد. و همه در برابر قانون مساوی باشند.

روزی که نوجوانان اعدام نشوند

بله، ما در پی نظم تازه‌یی هستیم بر اساس آزادی، دموکراسی و برابری. ما انتخاب کرده‌ایم که بااستیم و نبرد کنیم، تا مردممان به آزادی و خوشبختی برسند.

تا دیگر هیچ نوجوان زیر ۱۸ سال در زندان، برای رسیدن به سن قانونی اعدام، در دالان مرگ منتظر نباشد و هیچ مادری در ماتم فرزند اعدام‌شده‌اش اشک نریزد.

انگیزه ما برای مقاومت تا پیروزی، کینه و انتقام نیست. انگیزه ما عشق به آزادی و انسانیت است. این فلسفه پایداری ماست. و رمز این پایداری نیز چیزی نیست جز فداکاری و آمادگی برای پرداخت بها.

به لیست شهدا نگاه کنید. به زندانیان مقاوم نگاه کنید. به آن ایستادگان سرفراز در زندان لیبرتی نگاه کنید. به اشراف‌نشانها در سراسر جهان و بزرگترین کارزار بین‌المللی تاریخ معاصر نگاه کنید. اینجا همه نوبدهای آزادی ایران است.

آری، طرح ما تنها یک آرزو نیست، این آینده محتمل ایران است.

و خون و رنج اعدام‌شدگان و زندانیان و پایداری و فداکاری پیشازان آزادی در لیبرتی همه را به برابری این آینده پرشور فرا می‌خواند.

پیروز باشید.

خود را با فاشیسم دینی گسترش می‌دهند. حلال آن که همین روابط، بدترین نوع مداخله در امور ایران البته به سود آخوندهاست. نادیده گرفتن حقوق بشر و آزادی مردم ایران، مبنای شکست سیاست غرب، نه فقط در قبال ایران، بلکه در قبال کل منطقه است. در همین توافق اتمی، عاملی که می‌توانست آخوندها را به عقب‌نشینی کامل مجبور کند، مشروط‌کردن هر توافقی به حقوق بشر مردم ایران بود. وقتی که آخوندها در اعدام فرزندان مردم ایران دست باز پیدا می‌کنند، تهدیدات خود علیه منطقه و جهان را هم افزایش می‌دهند.

بنابراین به دولت‌های غرب می‌گوییم: روابط با این رژیم را به توقف اعدامها مشروط کنید.

رژیم آخوندها را برای آزادی زندانیان سیاسی تحق‌فشار بگذارید.

پرونده نسل‌کشی این رژیم در سال ۶۷ را برای محاکمه جنایتکاران علیه بشریت به دادگاه بین‌المللی جنایی ارجاع دهید.

مقاومت مردم ایران برای آزادی را محترم بشمارید. در مورد هدف اصلی کشناتار و قتل‌عام در سالهای اخیر یعنی مجاهدین لیبرتی، به تعهدات خود برای حفاظت آنها عمل کنید. مشخصاً محاصره لیبرتی به‌خصوص محاصره پزشکی آن، باید پایان یابد. پرونده

لیبرتی و مدیریت آن باید از دست عناصر وابسته به رژیم آخوندی گرفته شود.

اعزام اکیه‌های عوامل وزارت اطلاعات آخوندها به لیبرتی، که زمینه‌ساز قتل‌عام هستند، تحت هر عنوانی، باید متوقف شود و دولت عراق، فروش اسلحه مجاهدین در اشرف جهت تأمین مخارج لیبرتی را امکانپذیر کند.

دوستان عزیز!

طرح ما برای آینده، یک ایران بدون اعدام است. مقاومت ایران از سالها پیش اعلام کرده که خواهان لغو حکم اعدام و پایان شکنجه و هرگونه نقض حقوق در ایران است.

طرح ما احیای دوستی و مدارا و بردباری است. طرح ما برای آینده، برجیدن احکام شریعت آخوندی است. ما قانون جزای ضدبشری و سایر قوانین ناقض حقوق بشر در این رژیم را رد می‌کنیم. ما مقررات قصاص را ضدانسانی می‌دانیم.

ما از قانونی دفاع می‌کنیم که برپایه گذشت و شفقت و انسانیت است.

مسعود رجوی، رهبر مقاومت، در نبردهای ارتش آزادیبخش ملی ایران، هزاران تن از عوامل دستگیرشده خمینی را که بسیاری از آنها مرتکب قتل مجاهدین

از راست، مارک ویلیامز، دیوید جونز، باتریک بودوئن، ژیلبر میتران، مریم رجوی، راما یاد، یوملا ماکازیوه ماندلا، ارمونلا والیکای فلائی، دموند اسپاهو

خبرگزاری فرانسه

مخالفان ایرانی در گردهمایی پاریس «هماشات» بین‌المللی در قبال تهران را محکوم می‌کنند

خبرگزاری فرانسه - ۱۱ اکتبر ۲۰۱۵ - روز جهانی علیه اعدام - نمایندگان محکوم شده و «در چندین نوبت» توسط زندانبانانش بودند، جامعه بین‌المللی و به‌طور خاص کشورهای غربی را متهم به «هماشات» در قبال رژیم ایران در زمینه مجازات اعدام کردند و تعداد رو به وخامت اعدامها در این کشور را محکوم کردند.

پریسا کهندل، دختر یک مخالف که از سال ۲۰۰۶ به ده سال زندان محکوم شده و «در چندین نوبت» توسط زندانبانانش «به اعدام تهدید شده است»، می‌گوید: «هن نمی‌فهمم چرا در مذاکراتی که جهان با این رژیم داشته، هر گز صحبتی از اعدامها نشد، در حالی که هر هفت ساعت یک نفر اعدام می‌شود».

این دختر جوان ۱۸ ساله، که موفق شده است طی تابستان از کشورش خارج شود، در کنفرانسی که در پایتخت فرانسه به‌مناسبت روز بین‌المللی علیه اعدام تشکیل شده است، می‌رسد: «تا کجا به ماشاات با این رژیم ادامه داده خواهد شد؟»

فرزاد مددزاده یک مخالف دیگر که بعد از پنج سال زندان بین سالهای ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۴، ماه اوت به اروپا پناهنده شده است اضافه می‌کند: «کشورهای غربی باید چشمشان را روی آن‌چه که می‌گذرد باز کنند، باید مسئولین این جنایات در مقابل دادگاههای بین‌المللی حسابرسی شوند».

مریم رجوی در این کنفرانس گفت «میانگین سالانه اعدامها سه برابر شده است».

در ژوئیه گذشته عضو بین‌الملل آنچه را که «جنون اعدام» در رژیم ایران نامیده بود محکوم و اعلام کرد ۲۰۰۷ تن از ابتدای سال ۲۰۱۵ در ایران اعدام شده‌اند.

روزنامه‌السیاسه (چاپ کویت)

اپوزیسیون ایران گفت: اعدامها از زمان روحانی سه برابر شده است

اپوزیسیون ایران طی کنفرانسی در پاریس، جامعه جهانی و به‌ویژه کشورهای غربی را متهم به «همش» با رژیم ایران در زمینه مجازات اعدام کرد و افزایش سه برابر اعدام در این کشور را از زمان روی کار آمدن روحانی در سال ۲۰۱۳، محکوم کرد. این موضعگیری در جریان کنفرانسی بود

که عصر دو روز قبل در پاریس عنوان «ایران و حقوق بشر و توقف اعدامها» برگزار شد. پریسا کهندل به خبرگزاری فرانسه گفت «همی‌فهمم چرا هرگز از اعدامهایی که در جریان مذاکرات کشورهای جهان با این رژیم صورت گرفت صحبتی نشده است».

السیاسه

۹۴مهر۲۰

با این‌که می‌دانند هر ۷ ساعت یک نفر اعدام می‌شود... فرزاد مددزاده مخالف دیگری که از اوت گذشته پس از آن که هلال در زندان بود و به اروپا پناهنده شد، به نوبه خود گفت: باید از سران رژیم به‌خاطر این جنایات در دادگاههای بین‌المللی حسابرسی کنند.

دیلی میل Daily Mail

۹۴مهر۱۸

زندانی سیاسی واقیت شکنجه و اعدامهای بی‌رحمانه در زندان مخوف اوین را افشا می‌کند

شوک الکتریکی، تنگ حرمت، اعتراف به (اتهام) مربوط به مواد مخدر: زندانی سیاسی واقیت شکنجه و اعدامهای بی‌رحمانه در زندان مخوف اوین را بعد از ماهها فرار به اروپا افشا می‌کند. فرزاد مددزاده گفت روزانه وی را ۱۶ ساعت در زندان مورد ضرب و شتم قرار می‌دادند.

پاسداران او را زیر ضرب برده و مانند توپ فوتبال به هم پیاس می‌دادند. زندانی سابق گفت پاسداران به زندانیان مواد مخدر می‌دادند تا آنها را معتاد سازند.

وی برای مدت ۶ ماه در سلول افرادی به ابعاد ۱٫۵ متر زندانی بوده است.

وی گفت: «شما محکوم به انواع شکنجه‌های روانی و فیزیکی هستید، بازجویی مستمر، ضرب و شتم ساعت به ساعت. هر ساعت شما در انتظار واقعه‌ای جدید هستید. شکنجه‌شدن جدید یا حکم اعدام. شما به‌طور کامل از باقی جهان ایزوله شده‌اید، تنها صدایی که می‌شنوید صدای مرگ است».

وی و سایر نفرات شبیه وی یک هفته اپوزیسیون تشکیل داده و اعلامیه توزیع می‌کردند، بنر می‌زدند، در تظاهرات شرکت کرده و به فعال کردن جوانان کمک می‌کردند. او در فوریه ۲۰۰۹ دستگیر و به ۵ سال زندان به‌خاطر حمایت از سازمان

مجاهدین خلق ایران محکوم می‌شود. فرزاد: «بدترین چیز در زندان این است که بهترین دوستان شما را می‌برند و اعدام می‌کنند»، «شما نمی‌توانید تصور کنید چه احساسی است که شب خوابیده‌اید و صبح بیدار می‌شوید و می‌بینید بهترین دوستانتان را اعدام کرده‌اند. افرادی که شما بسیار با آنها صمیمی شده‌اید و تنها جرم آنها اعتقاد به دموکراسی و رفتن به کمپ اشرف است». کمپ اشرف در عراق محل استقرار سازمان مجاهدین خلق ایران است و برادر فرزاد و خواهر وی در آوریل ۲۰۱۱ در آن‌جا کشته شدند.

تلویزیون تله‌سود (فرانسه)

۹۴مهر۲۰

ماکازیوه ماندلا گفت: با توسل به سلاح و سیخ خاردار و چوبه دار نمی‌توان مانع آرمانی شد که زمان آن فرا رسیده باشد

تلویزیون تله سود با بخش صحنه‌هایی از کنفرانس بین‌المللی در پاریس گفت: اکنون شهادت دختر نلسون ماندلا به‌عنوان نماینده شایسته پدرش را می‌شنویم. او در کنفرانس بین‌المللی در پاریس به‌مناسبت روز جهانی علیه مجازات اعدام صحبت می‌کرد. ماکازیوه ماندلا از جمله به موضوع اعدامهای سیاسی پرداخت. ماکازیوه ماندلا: «در واقع پیام من این است که اعدامهای

سیاسی علیه افرادی که برای آزادی خود مبارزه می‌کنند عمیقاً باطل است. چه در ایران باشد چه چین یا آمریکا. این عمیقاً باطل است و نقض حقوق بشر محسوب می‌شود. با توسل به سلاح و سیخ خاردار و چوبه دار نمی‌توان مانع آرمانی شد که زمان آن فرا رسیده باشد. آرمان انسانی‌هایی که آزادی را طلب می‌کنند».

۹۴مهر۱۸

اسکای نیوز کنفرانسی در پاریس علیه موج اعدامهای جمعی در ایران

به‌مناسبت روز جهانی علیه اعدام، کنفرانسی در پاریس پایتخت فرانسه علیه موج اعدامهای جمعی در ایران برگزار شد.

در این کنفرانس که شخصیت‌های ایرانی و اروپایی و بین‌المللی شرکت داشتند در مورد اقدامات بین‌المللی علیه اعدامها در ایران گفتگو کردند. همچنین نمایشگاهی از اسناد ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در زمینه‌های مختلف در ایران برگزار شد. لازم به ذکر است که احکام اعدام در ایران از شروع ریاست روحانی از ۲۰۰۰ مورد تجاوز کرده است. مریم رجوی: وقتی دوسال پیش روحانی بر سر کار آمد گفتم بدون آزادی بیان و حقوق بشر و بدون آزادی زندانیان سیاسی، آزادی احزاب چیزی در ایران تغییر نخواهد کرد تا زمانی که برنامه اتمی این رژیم و سیاست‌های خصمانه‌اش در منطقه ادامه دارد چیزی تغییر نخواهد کرد...»

۹۴مهر۱۹

العربیه الحدث

شخصیت‌های بین‌المللی سکوت غرب را در قبال موارد اعدام در ایران، محکوم کردند دختر رهبر آفریقا، نلسون ماندلا گفت آزادی روزی به ایران خواهد رسید

مخالفان ایرانی در کنفرانسی که در پاریس به‌مناسبت روز جهانی ضداعدام برگزار کردند از افزایش تعداد اعدامهای جمعی در داخل ایران و نقض آشکار حقوق بشر بهره برداشتند. مریم رجوی تأکید کرد که هنگام اعدامها در زمان حسن روحانی افزایش یافته است. وی گفت: امروز من اعدام‌ها تا دستم را برای یاری جهت متوقف کردن اعدامهای روزانه در وطنم به سوی جهانیان دراز کنم. شکنجه و اعدام باید متوقف شوند و این خواست تمام مردم ایران است. شخصیت‌های اروپایی و بین‌المللی که در کنفرانس شرکت داشتند سکوت غرب در مقابل نقض حقوق بشر و موارد اعدام در ایران را محکوم کردند. رامنا یاد وزیر پیشین حقوق بشر فرانسه: «من به‌یاد می‌آورم که بعد از آمدن روحانی ۲۰۰۰ تن از زنان و مردان اعدام شدند و فرزندانشان را ترک

گفت‌اند. و صدای آنها در تظاهراتی که به خاطر آزادی کشورشان برگزار شده بود ساکت شده است. یک نمایشگاه عکس از موارد اعدام در ایران به همراه موسیقی و سرود، زندانیان سیاسی اعدام شده را نشان می‌دهد. همچنین دختر رهبر آفریقا نلسون ماندلا از اپوزیسیون ایران خواهان شکیبایی شد و گفت آزادی روزی به ایران خواهد رسید و یک دختر و پسر جوان ایرانی که چند روز پیش از ایران آمده بودند گواهیهای انگیزنده‌ی از اعدامها در زندانهای ایران ارائه کردند. مقاومت ایران متعهد شد که ایران آینده ایران خالی از اعدام خواهد بود، تمامی احکام و قوانین آخوندها لغو خواهد شد و یک دستگاه قضایی مستقل برای دفاع از ارزشهای دموکراتیک و آزادی و مساوات بنا خواهد نمود

گفته‌اند. و صدای آنها در تظاهراتی که به خاطر آزادی کشورشان برگزار شده بود ساکت شده است. یک نمایشگاه عکس از موارد اعدام در ایران به همراه موسیقی و سرود، زندانیان سیاسی اعدام شده را نشان می‌دهد. همچنین دختر رهبر آفریقا نلسون ماندلا از اپوزیسیون ایران خواهان شکیبایی شد و گفت آزادی روزی به ایران خواهد رسید و یک دختر و پسر جوان ایرانی که چند روز پیش از ایران آمده بودند گواهیهای انگیزنده‌ی از اعدامها در زندانهای ایران ارائه کردند. مقاومت ایران متعهد شد که ایران آینده ایران خالی از اعدام خواهد بود، تمامی احکام و قوانین آخوندها لغو خواهد شد و یک دستگاه قضایی مستقل برای دفاع از ارزشهای دموکراتیک و آزادی و مساوات بنا خواهد نمود

۹۴مهر۱۸

تلویزیون المستقبل

مریم رجوی جامعه جهانی را برای توقف اعدامها در ایران فراخواند

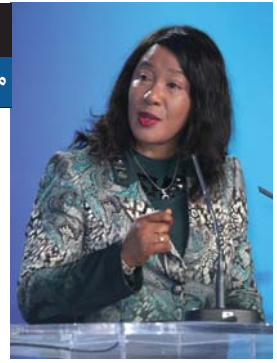
خانم مریم رجوی جامعه بین‌المللی را به عمل برای توقف اعدامهای روزانه در ایران فراخواند. او در سخنرانی به‌مناسبت روز جهانی علیه اعدام گفت که حقوق بشر در ایران کاملاً منهدم شده است. مریم رجوی: به دولتهای غربی می‌گویم سکوت و بی‌توجهی نسبت به اعدامها در ایران و جنایتهای دیگری که فاشیسم دینی آنها را مرتکب می‌شود، متوقف کنید و به مقاومت ایران برای آزادی احترام بگذارید. چرا در مقابل کسانی که باید به خاطر جنایتهایشان طی سه دهه گذشته محاکمه شوند فرس فرمز پهن می‌کنید؟ حداقل گفتگو با آنها را به توقف اعدام در ایران مشروط کنید.

خانم مریم رجوی جامعه بین‌المللی را به عمل برای توقف اعدامهای روزانه در ایران فراخواند. او در سخنرانی به‌مناسبت روز جهانی علیه اعدام گفت که حقوق بشر در ایران کاملاً منهدم شده است. مریم رجوی: به دولتهای غربی می‌گویم سکوت و بی‌توجهی نسبت به اعدامها در ایران و جنایتهای دیگری که فاشیسم دینی آنها را مرتکب می‌شود، متوقف کنید و به مقاومت ایران برای آزادی احترام بگذارید. چرا در مقابل کسانی که باید به خاطر جنایتهایشان طی سه دهه گذشته محاکمه شوند فرس فرمز پهن می‌کنید؟ حداقل گفتگو با آنها را به توقف اعدام در ایران مشروط کنید.

پوملا ماکاز پوه ماندلا مبارز حقوق زنان - دختر نلسون ماندلا

بسیار مفتخرم که به عنوان دختر
نلسون ماندلا اینجا ایستاده‌ام، کسی
که برای دموکراسی و آزادی
مردم خود جنگید

مایلم دختر جوان و آقایی که از ایران آمده‌اند و امروز صبح با آنها آشنا شدم
اینجا در کنار من ایستادند چرا که می‌خواهم داستانی را با شما در میان بگذارم

اما بدون خشم، بدون احساس تلخی و بدون حس انتقام از زندان خارج شد. او عفو عمومی را در آفریقای جنوبی جاری کرد که هنوز هم مورد تقدیر قرار می‌گیرد، چرا که ما می‌دانستیم انتقام ما را به جایی نخواهد رساند. تمام چیزی که اینجا می‌خواهم بگویم این است که امید خود را از دست ندهید. ما امید و مقاومت خود و خود علیه شر پیروز خواهید شد. خانم رجوی، می‌خواهم بگویم هرگز نمی‌دانستم در این جهان با زنی مواجه خواهم شد که مانند شما آنقدر شجاع، نترس و مقاوم باشد. واقعیت این است که عقیده و فلسفه شما بر مبنای بخشش است. پدر من می‌گفت برای بخشش شجاعت لازم است. خیلی ساده است که علیه کسانی که به شما صدمه رسانده‌اند انتقام بگیرید. اما برای بخشش، شجاعت لازم است. و این همان بخششی است که شما امروز صبح آن را بیان کردید. افراد زیادی در سراسر جهان هستند که از شما حمایت می‌کنند. اما ناامید نشوید اگر گاهی صدایشان در یک صحرای بزرگ (به گوش) نرسد. اینجا است که شجاعت یک رهبر ضروری می‌شود. می‌خواهم بگویم که به مبارزه خود ادامه دهید. با آنهایی که امروز از شما حمایت می‌کنند، چون همان‌طور که می‌گویم، هیچ اعدایی - و آفریقای جنوبی یک نمونه روشن در این زمینه است - نمی‌تواند اراده و عزم ملتی را که خواهان آزادی هستند، متوقف کند.

با تشکر فراوان

خانمها و آقایان، خانم رجوی، با تشکر از این‌که بار دیگر من را دعوت کردید که اینجا حضور داشته باشم. من به‌عنوان متخصص امور احکام مرگ اینجا نیستم، بلکه به‌عنوان متخصص مقاومت اینجا نیستم. من مفتخرم که به عنوان دختر نلسون ماندلا اینجا ایستاده‌ام، کسی که برای دموکراسی و آزادی مردم خود جنگید. من از تجربیات شخصی خودم سخن خواهم گفت و همان‌طور که امروز صحبت می‌کنم، مایلم دختر جوان و آقایی که از ایران آمده‌اند و امروز صبح با آنها آشنا شدم اینجا در کنار من ایستادند چرا که می‌خواهم داستانی را با شما در میان بگذارم. وقتی نوجوان و ۶-۷ ساله بودم، پدرم به زندان رفت. در آن ایام حزب ناسیونال و پدرم و همکاران او در دادگاهها با حکم مرگ روبه‌رو بودند. آنها آماده مرگ برای آرمان آزادی مردم آفریقای جنوبی بودند. وقتی که حکم آنها صادر شد من در مدرسه بودم. تمام روز گریه کردم چون در آن روز فکر می‌کردم هرگز پدرم را زنده نخواهم دید. اما به لطف خدا، به یمن دوستانی در سراسر جهان، آنها هرگز اعدام نشده‌اند و به حبس ابد محکوم شدند. اما من می‌دانم هیچ حکم مرگی نمی‌تواند مانع آینده خوبی شود که زمان آن فرا رسیده است. من امروز شکرگزارم که پدرم به اعدام محکوم نشد، چرا که اگر او اعدام می‌شد من پدری را از دست می‌دادم که بعدها خیلی چیزها از او آموختم و دیگر نمی‌توانستم از شجاعت و مقاومت او بیاموزم. او ۲۷ سال را در زندان گذراند،

خانم رئیس‌جمهور، خانمها، آقایان، شما مطالب زیادی در مورد مجازات اعدام و متأسفانه نقض فراگیر چندگانه حقوق بشر شنیدید. سازمان شما یکی از قربانیان این مجازات‌هاست. من می‌خواهم دو یا سه مطلب را عنوان کنم. اولین نکته این است که نشانه‌هایی از خوش‌بینی در این جهان پرهیج و مرج ظاهر و دیروز جایزه صلح نوبل اعطا شد. این جایزه به سازمانهای جامعه مدنی در تونس اعطا شد. ما به طور خاص در فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر با آن مرتبط می‌شویم. زیرا در میان چهار سازمانی که جایزه نوبل گرفتند لیگ حقوق بشر تونس قرار دارد که قدیمی‌ترین سازمان در جهان عرب و آفریقا است، زیرا تونس در آفریقا است. دومین نکته البته مجازات اعدام است. روز جهانی علیه مجازات اعدام است و چگونه می‌شود که در مورد ایران حرف نزن. ۲۰۰۰ اعدام از زمان رسیدن روحانی به ریاست جمهوری صورت گرفته و این اعدامها بیشتر می‌شوند. ما می‌بینیم که امسال در سال ۲۰۱۵ تعداد اعدامها افزایش یافته است. چند بار باید فریاد زد که مجازات اعدام یک مجازات وحشتناک است. مجازات اعدام برای مرعوب کردن یک جامعه است و این همان چیزی است که در رژیم ملاحا صورت می‌گیرد. در نتیجه باید

به این مبارزه ادامه دهید و بدانید که ما تریب می‌گوییم که سازمان شما، رئیس‌جمهور، امروز در صدر این مبارزه است. اگر یک روز به قدرت برسید، مجازات اعدام را لغو می‌کنید و این مبارزه باید بدون وقفه ادامه یابد. سومین و آخرین نکته به‌طور خاص مربوط به فرانسه است. کشوری که از ارزشهای خود دفاع نمی‌کند، نمی‌تواند از منافع خود به خوبی دفاع کند. ما نمونه‌های آن را داریم. اگر ما تونس در زمان بن علی را به‌خاطر بی‌وریم، همه دولت‌های فرانسه یکس پس از دیگری بر روی اعمال شنید رژیم تونس چشم بستند. وقتی این رژیم سرنگون شد، در نتیجه بسیاری از کشورها و فرانسه دست خالی بودند و نمی‌توانستند با مردم این کشور هماهنگ شوند و مردم تونس حمایت فرانسه از رژیم بن علی را به‌خاطر می‌آورند. امروز فرانسه از رژیم ایران روی برمی‌گرداند. ما می‌توانیم امیدوار باشیم که رژیم ملاحا سرنگون شود و در نهایت در ایران نظام حکومتی متفاوتی برقرار شود که شما خواستار آن هستید. یک نظام دموکراتیک، اگر فرانسه به چشم‌پوشی به نقض حقوق بشر در برخی از کشورها ادامه بدهد، آن روز بی‌اعتبار خواهد شد.

مجازات اعدام برای مرعوب کردن یک جامعه است و این همان چیزی است که در رژیم ملاحا صورت می‌گیرد

پاتریک بودوئن

رئیس افتخاری فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر

International Conference on Human Rights
Stop executions
Paris - 10 octobre 2015

۹۴مهر ۱۹

تلویزیون الجزیره

مریم رجوی سرکوب
گسترش‌یابنده در ایران را
محکوم کرد

سازمان اپوزیسیون مجاهدین خلق ایران در اجلاس به‌مناسبت روز جهانی مبارزه با اعدام، آن چه را همدستی جامعه جهانی با دولت تهران می‌نامید، محکوم کرد. مریم رجوی در برابر هزاران تن از حضار سرکوب گسترش‌یابنده در ایران را محکوم کرد و گفت همه جهان باید در برابر ارتکاب کشتار در سوریه بایستند و سرکوب و کشتار علیه سوریها را متوقف کنند. رجوی هشدار داد که حمایت از فشار و استعمار حکومتش یعنی استمرار داعش. در این اجلاس شخصیت‌های سیاسی و حقوق‌بشری در سطح جهان و از ایران حضور داشتند.

پریا کهندل

فرزند زندانی سیاسی، صالح کهندل

خواهر مریم عزیزم، برای شما با خودم سلامها و درودهای زیادی آورده‌ام. سلام هزاران زندانی سیاسی مجبوس در زندانهای ایران

من پرچم مهدیه را به دوش میگیرم. من امروز اینجا در مقابل همه سوگند میخورم که قدم در جای پای خاله و دایی شهیدم بگذارم

Saleh Kohandel (emprisonné depuis 2006 pour avoir soutenu l'OMPI)

از اینجا به همه زندانیانی که هر هفته پشت شیشه‌های خاک گرفته می‌دیدمشان، می‌گویم، من از همه شما آموختم. آموختم که ایستادگی و مقاومت انتخابی است که هیچ‌کس نمی‌تواند از ما بگیرد

و قدرتشان پاسداران را هم به لرزه در می‌آورد. همه آنها در آخرین لحظات زندگیشان به من پیام می‌دادند. در آن لحظه فهمیدم که صدای آنها بودن، گواه آنها بودن و ترجمان نگاه عمو علی‌ها و عمو محسن‌ها بودن رؤیا و مسئولیت بزرگ من است. دیدم نه، نمی‌توانم، نمی‌توانم فقط به رؤیاهای خودم فکر کنم. رؤیاهای رنگی من فقط بخشی کوچکی از زندگی من است. من به خانواده، به زندانیان، به عموهای شهیدم و در نهایت پدر مبارزم به‌دوگانه و مدیونم. چون از آنم، وقتی دختران ایران رؤیاهای دستیافتنی زیادی دارند، تحقق رؤیاهای فردی خودم خودخواهی است. پس من هم گذشتم، من هم گذشتم از آن علاقه کوچک مثل هزاران اشرافی دیگر. رؤیای بزرگ من، رؤیای خوشبختی کودکانی است که هرگز مسیر تولد زندان گورهدشت را طی نکنند. تحقق رؤیای دختران دست‌فروش و پسرکان فال فروش محله‌مان.

خواهر مریم عزیزم، سنگین است. احساس کردم مثل مهدیه بودن سنگین است و محبت ترسیدم. ولی در نگاه شما و اعتماد و محبت شما، می‌توان و باید را یافت. می‌توان و باید، می‌توان و باید. من پرچم مهدیه را به دوش می‌گیرم، من امروز اینجا در مقابل همه سوگند می‌خورم که قدم در جای پای خاله و دایی شهیدم بگذارم و تا آخرین لحظه در تلاش باشم تا دنیای احساسات و عواطف بی‌چشم‌انداز را برای همه به ارمغان ببرم و آن روز نزدیک است. چرا که مجاهدین بنا قلبها پیوند خورده‌اند.

حالا که در این جمع هستم، جمع تلاش‌گران برای آزادی، پژواک صدای پدرم را می‌شنوم که می‌گفت پریا، من از شراب نابی نوشیده‌ام که تو حتی بیوی آن را استنشاق نکرده‌ای. راست می‌گفت.

از اینجا به همه زندانیانی که هر هفته پشت شیشه‌های خاک‌گرفته می‌دیدمشان، می‌گویم، من از همه شما آموختم، آموختم که ایستادگی و مقاومت انتخابی است که هیچ‌کس نمی‌تواند از ما بگیرد.

و به برادر مسعود عزیز می‌گویم: من، پریا کهندل انتخاب کرده‌ام که مجاهد بمانم و مجاهد عمل کنم و مجاهد بمیرم. حاضر، حاضر، حاضر.

محکوم شد، در زندان جهنمی گورهدشت. همه داستان این ده سال بود. همه این داستان این ده سال بود که سرمایه و توشه من برای انتخاب این مسیر شد. چند ماه پیش دقیقاً ۲۰ روز مانده به امتحان کنکورم از ایران خارج شدم. به خودم گفتم پریا تو الان می‌توانی هر چیزی که در ایران ممنوع بود را داشته باشی. تمام رؤیاهای و علائق رنگینت، موتورسواری که بزرگترین رؤیایم بود. ورزش پارکور و زمین‌استیک. درست را ادامه بدهی و تحصیل در رشته مورد علاقه‌ام، فیزیک. اما آن‌چه در ایران پشت سر گذاشته بودم رهاشم نمی‌کرد. بر سر دوراهی ماندم. آیا به دنبال رؤیاهای خودم بروم یا برای تحقق همه رؤیاهای کودکانی که در ایران اسیرند؟ (پریا برای) رؤیای دوست عزیزم و دخترانی مثل او مبارزه کنم. کدام؟ نمی‌دانستم؟ در لحظات انتخابم یاد آخرین ملاقاتم با پدرم افتادم. در مسیر ملاقات پسر بچه ۹ ساله‌ای با من همقدم شد و از آن تونل تاریک و مخوف که به درازای یک کیلومتر بود گذشت. نقاشی در دست داشت. با نگاه کردن به نقاشیم بغضم گفتم. خودش و پدرش را دست در دست کشیده بود. یاد خودم و بچگی‌هایم افتادم که در جایگاه امروز او بودم. منقلب بودم. پیش پدرم گریه می‌کردم و می‌گفتم گویا آن کودک پیامی داشت. من امروز همدم با کودکانم آمدم که به من می‌گفت تو تنها مسافر این جاده‌ها نبوده‌ای. تو تنها مسافر این تونلها نبوده‌ای. قبل از تو صدها کودک بودند و بعد از تو هم تا این رژیم در این میهن حاکم باشد صدها کودک دیگر محکومند که این راهروها را طی کنند.

باز هم لحظات انتخاب. یاد عمو علی افتادم. علی صامری، بهترین عموئی دنیا. سرش را به میله‌های مورب زندان گورهدشت، به میله‌های مورب کاپین ملاقات تکیه داده بود. با دیدن من لیخندی زد. گویی پیامی داشت. چرا که چند هفته بعد خیر اعدامش را شنیدم. بهترین عمویم رفت. گویی باید عادت می‌کردم به این رفتن. مثل عمو عبدالرضا رجیبی که زیر شکنجه چند سال پیش شهید شده بود. لحظات غم‌انگیزی برای من که در شهادت عمو محسن دکه‌چی تکرار شد و بی‌قرارم کرد. عمو محسن چهارشانه و قویم را دیدم که به‌خاطر عدم رسیدگیهای پزشکی لاغر و رنجور شده بود. ولی هنوز هم محبتش تا عمق سلولهایم نفوذ می‌کرد.

سلام، سلام به خواهر مریم عزیزم و برادر مسعود که مطمئنم امروز صدای من را می‌شنود. سلام به همه شما دوستان عزیز، سلام به رزم‌آوران لیبرتی و سلام به همه هموطنانی که صدای من را می‌شنوند. من پریا هستم. پریا کهندل و چند ماه پیش از ایران خارج شدم. پدرم زندانی سیاسی، صالح کهندل در زندان جهنمی گورهدشت زندانی است و در ۱۹ فروردین ۹۰، دایی اکبر و خاله مهدیه نازنینم را در حمله مزدوران مالکی در اشراف از دست دادم. خواهر مریم عزیزم، برای شما با خودم سلامها و درودهای زیادی آورده‌ام. سلام هزاران زندانی سیاسی مجبوس در زندانهای ایران، سلام مادرانی که قطره قطره اشک می‌شوند از انتظار به روی کف‌بوشهای زندان، سلام کودکان کار که با دستهای پینه‌بسته در انتظار تنفس هوایی پاک از جنس شما یعنی از جنس آزادی و رهایی‌اند. سلام بوسه به داران گورهدشت و اوپین و کهریزک. سلام من از سیمهای خاردار گورهدشت و دیوارهای قطور اوپین و سوله‌های قرچک، سلام من از سیمهای خاردار گورهدشت و اوپینم و به قول پدرم، صالح، پری خوش‌الحان بهران پدر. پری خوش‌الحان بهران پدر که فقط هفته‌ی بیست دقیقه زندگی کرد. من همان مسافر هفتگی زندانهای گورهدشتم که هفته‌ی ۲۰ دقیقه از پشت شیشه‌های خاک‌گرفته زندگی کرد و تنها امیدم دیدن برق نگاه پدرم بود، وقتی که از آزادی حرف می‌زد. روی پایش بند نبود و نمی‌فهمیدم از کجا چنین سرشار است. به‌عقب برمی‌گردم. شب ۱۳ اسفند ۱۳۸۵، دختری هشت ساله بودم و بی‌تاب. در افکار خودم غرق بودم و اشک می‌ریختم. پدرم مرا در آغوش گرفت و آن‌قدر با من حرف زد تا خوابم برد. آن شب آخرین شبی بود که من در آغوش پدرم بودم. چرا که صبح با حمله مزدوران وزارت اطلاعات به خانه‌مان با گذاشتن اسلحه روی سر من پدرم را بردند. قبل از آن هم پدرم یک سال و نیم در زندان بود. این بار به خاطر نه گفتن به رژیم برای مصاحبه علیه مجاهدین به ده سال زندان

به برادر مسعود عزیز می‌گویم:

من، پریا کهندل انتخاب کرده‌ام که مجاهد بمانم و مجاهد عمل کنم و مجاهد بمیرم.

حاضر، حاضر، حاضر

۹۴مهر۱۸

مصاحبه روزنامه بیلد با فرزند مددزاده و پریا کهندل

این مرد جوان ۶ ماه از اسارتش را در سلول انفرادی گذراند. او در این مدت به وحشیانه‌ترین شکل شکنجه شده است. او با تمام جزئیات زندگی روزمره در «بند ویژه ۲۰۹» وزارت اطلاعات ایران را توصیف می‌کند. بقیه در صفحه ۱۴

تجربه کرده‌اند، توضیح می‌دهند. فعال مبارز فرزاد مدد زاده مجبور بود که سالیان وحشت حضور در زندانهای ایران را با پوست و گوشت خود لمس کند. او که امروز ۲۰ سال دارد در فاصله مارس ۲۰۰۹ تا فوریه ۲۰۱۴ در زندانهای مختلف ایران

تجربه کرده‌اند، توضیح می‌دهند. فعال مبارز فرزاد مدد زاده مجبور بود که سالیان وحشت حضور در زندانهای ایران را با پوست و گوشت خود لمس کند. او که امروز ۲۰ سال دارد در فاصله مارس ۲۰۰۹ تا فوریه ۲۰۱۴ در زندانهای مختلف ایران

تجربه کرده‌اند، توضیح می‌دهند. فعال مبارز فرزاد مدد زاده مجبور بود که سالیان وحشت حضور در زندانهای ایران را با پوست و گوشت خود لمس کند. او که امروز ۲۰ سال دارد در فاصله مارس ۲۰۰۹ تا فوریه ۲۰۱۴ در زندانهای مختلف ایران

فرزاد هنگام آزادی از زندان و خداحافظی با همبندان

فرزاد مددزاده

زندانی از بند رسته بعد از تحمل ۵ سال اسارت

روزی که از زندان گوردشت آزاد شدم، هنگام خداحافظی با یاران زندانی عهد بستم که صدای مظلومیت آنها و مردم ایران را به همه برسانم. به همین دلیل فاصله زندان گوردشت تا پایگاههای مقاومت برای آزادی را به سرعت طی کردم

الریاض

۹۴مهر۲۱

روزنامه‌الریاض عربستان

زندانی سیاسی از بند رسته واقفیت شکنجه‌های وحشیانه و اعدامها در زندانهای ایران را فاش کرد

این گزارش، رفتار غیرانسانی را که زندانیان سیاسی و عقیدتی با آن روبرو هستند، افشا می‌کند، شامل شکنجه‌های جسمی و روحی در زندانهای بدنام ایران، زندانهای تا آن حد شلوغ که برخی از ساکنان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند، و بسیاری از آنان به زور و بدون این‌که بخواهند به مواد مخدر متعاقب شده‌اند.

فرزاد مددزاده سهمیه ضرب و شتم خود را به‌طور مستمر و گاهی تا ۱۶ ساعت در روز دریافت می‌کرد، در حالی که چشمان و دستپايش بسته بودند، کما این‌که بارها در معرض شوک الکتریکی و باران مشت قرار می‌گرفت که توسط سه پاسدار او را مانند توپ فوتیال بین خود پاسکاری می‌کردند، قیل از این‌که به زندان انفرادی بازگردانده شود. فرزاد در طول ۵ سال با این سؤال می‌خواب می‌رفت که آیا فردا صبح اعدام خواهد شد یا با روز سخت دیگری از شکنجه و بازجویی مستمر مواجه خواهد بود، و تمام جرم او این بود که به رژیم ایران اعتراض کرده بود.

فرزاد می‌گوید پاسداران مواد مخدر از جمله هروئین را به داخل زندان می‌آورند و زندانیان را تشویق به استفاده از آن می‌کنند تا معتاد شوند و سپس با گرفتن اعتراف

به نام خدا و به نام آزادی،

با دروهای فراوان به مهر تابان ایران، خواهر مریم و شیر همیشه بیدار مسعود، و دروهای فراوان به اشرافیهای قهرمان در رزمگاه لیبرتی.

سلام به هموطن عزیزم و شما یاران مقاومت، سلام بر زندانیان مبارز و مجاهد و درود بر افتخاری همیشگی برای من.

من فرزاد مددزاده هستم و به تازگی از ایران آمدم. ۳۰ سال سن دارم و پنج سال در زندانهای رژیم آخوندی بودم.

۱۲ سال پیش با دیدن عکس خواهر مریم در روزنامه آسیا و سپس برنامه‌های سیمای آزادی با مقاومت و مجاهدین خلق آشنا شدم. بعد از آشنایی با مجاهدین مسیر زندگی به‌طور کلی عوض شد. درد و رنج مردم مسئله من گردید و مبارزه با این رژیم جنایتکار برای پایان دادن به این درد و رنجها هدفم شد. در سال ۱۳۸۷ به اتهام مجاریه دستگیر شدم و به پنج سال زندان در اوین و گوردشت محکوم بند محوفا ۲۰۹ در بند. پیش از شش ماه در دو نوبت در انفرادی بودم.

سلول انفرادی جایی است که چیز ناقوس مرگ، صدایی نمی‌شنوی و رژیم برای شکستن زندانی از آن استفاده می‌کند. درست در همین شرایط شکنجه‌گر از تو می‌خواهد در تلویزیون ظاهر شوی و دروغهایی علیه اعتقاداتت بگویی. بزرگترین درسی که من در انفرادی آموختم این بود که باید هر لحظه، بلکه هر لحظه‌اش یجتگی. این رمز پیروزی زندانی است. بعد از گذشت دوره سخت انفرادی مرا از ۲۰۹ خارج کردند. ابتدا به بند عمومی اوین و سپس به زندان گوهر دشت تبعید کردند. در زندانهای اوین و گوردشت با قهرمانانی هم‌چون علی

صارمی، فرزاد کمانگر، فرهاد وکیلی، جعفر کاظمی، محمدعلی حاج آقایی، منصور رادپور، محسن دگمه چی و شاهرخ زمانی همبند بودم و آن شهیدان هر لحظه با من هستند.

شهید جعفر کاظمی وقتی خبر حکم اعدامش را شنید گفت، این مبارزه و درخت آزادی به خون نیاز دارد و چه بهتر که این خون من باشد. فرهاد وکیلی فرزند مردم کردستان همیشه به من می‌گفت فرزند، بگذار من را اعدام کنند تا فرزندان این سرزمین و به‌خصوص فرزندان کوچکم در آینده خوشبخت باشند و هرگز زندان و شکنجه اعدام را تجربه نکنند. و شهید قهرمان علی صارمی که انسانیت و عشق را در او پیدا کردم می‌گفت، با قلمم با رژیم مبارزه می‌کنم تا جهانیان بر ظلمی که بر مردم ما می‌رود آگاه شوند. وقتی در زندان گوردشت بودم، یک روز به علی آقا، آقای صارمی گفتم در بیرون از زندان عکس خواهر مریم و برادر مسعود همیشه همراهت بود. در پراتنز بگویم که بیرون همیشه علی‌آقا عکس خواهر مریم و برادر مسعود تو کیفش بود و به هر کسی که می‌دید، آنرا نشان می‌داد. وقتی از او پرسیدم

اینجا بدون عکس چکار می‌کنی، دیدم یک دفترچه به من داد وقتی باز کردم، لای صفحه‌های آن را دیدم که عکس خواهر مریم و برادر مسعود را از روزنامه‌ها بریده و چسبانده و با همان خنده همیشگی گفت بسرم، من بدون عکس رهبرانم هیچ‌جا نمی‌روم. بله، جرم آنها این بود که دلی بزرگ داشتند و عاشق بودند. روزی ما دوباره کیوت‌هایمان را پیدا خواهیم کرد و مهربانی دست زیبایی را خواهد گرفت.

روزی که کمترین سرود بوسه است و هر انسان برای هر انسان برادری است. من آن روز را انتظار می‌کشم، حتی اگر نباشم. هموطنان عزیز و یاران مقاومت!

امروز روز جهانی علیه اعدام است. بگذارید برایشان از نوجوانان مظلومی بگویم که به هر اتهامی در سنین ۱۳ یا ۱۴ سالگی دستگیر شده‌اند و بعد در یک مرگ تدریجی منتظر

فرزاد می‌گفت او با رسانه‌ها صحبت می‌کند تا صدای بی‌صدایان باشد، یعنی کسانی که درگذشتند و کسانی که تحت آتش این رژیم سترگوار هستند.

بدر بریا، صالح کهندل یک فعال سیاسی برجسته است که اولین بار در سن ۴۰ سالگی بازداشت شد، اکنون محکومیت ۱۰ سال حبس در زندان گوردشت را به‌خاطر مخالفت با رژیم حاکم می‌گذراند.

بریا زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

پندرش زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

پندرش زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

پندرش زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

پندرش زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

پندرش زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

پندرش زندانهای ایران را بر اساس نامه‌هایی که از پندرش دریافت کرده توصیف می‌کند که آنقدر شلوغ و پرازدحام است که زندانیان مجبورند در حمام و سرویس زندگی کنند. بریا نگران است که پندرش اعدام شود یا پشت میله‌ها فوت کند.

سن قانونی برای اعدام می‌شوند. تاریخ تولدشان سومترین روز زندگی آنهاست. زیرا که هر (سال) تولد یک گام به مرگ نزدیکشان می‌کند و در این سالهای انتظار می‌دانید رژیم با آنها چه می‌کند؟ آنها را معتاد می‌کند، بلکه تعصب نکنید، در زندانهای ایران تنها چیزی که به راحتی می‌توانی به‌دست بیاوری، مواد مخدر است. چون عوامل رژیم واردکننده مواد به زندان هستند تا جوانان و به‌خصوص زندانیان سیاسی را معتاد کنند. اما در بیرون از زندان افراد را به خاطر ۳۰ گرم مخدر اعتدومان مبارزه با مواد مخدر دستگیر و اعدام می‌کنند.

روزی که از زندان گوردشت آزاد شدم، هنگام خداحافظی با یاران زندانی عهد بستم که صدای مظلومیت آنها و مردم ایران را به همه برسانم. به همین دلیل فاصله زندان گوردشت تا پایگاههای مقاومت برای آزادی را به سرعت طی کردم.

حرف مردم زنجیردیده ایران و زندانیان سیاسی به جامعه بین‌المللی این است که محکوم کردن لفظی این رژیم کافی نیست. آخوندها را به‌خاطر جنایتهايشان به‌خصوص قتل‌عام ۳۰ هزار زندانی سیاسی و در اعدامهای مستمر و روزانه باید به دادگاههای بین‌المللی بکشایند. می‌خواهم بگویم مردم ایران عزم خود را جزم کرده‌اند که این رژیم را سرنگون کنند. تنها راه حل را شورای ملی مقاومت و سازمان پرافتخار مجاهدین خلق ایران می‌دانند.

چه آن لحظاتی که در زندان بودم و چه الان که در جمع شما هستم، مطمئنم و باور دارم که آزادی ایران زمین فراخواهد رسید. ما سیرغ رهایی و مهر تابان مردم ایران را به ایران آزادشده خواهیم برد و با خلق محرومان در حالی که همه شهیدای سرفراز را در کنار خود داریم، سرود پیروزی خواهیم خواند. به امید آن روز.

در آخر یک هدیه کوچک از طرف زندانیان، که در زندان درست شده، یک پیلاک که رویش (کلمه) آزادی حک شده است را می‌خواهم به خواهر مریم، مهر تابان ایران تقدیم کنم.

مهر تابان ایران تقدیم کنم.

مهر تابان ایران تقدیم کنم.

مریم رجوی:

به بهترین وجه همه آرمانها و خواستههای زندانیان را بیان کردی. من آن را به میزبه مقاومت می‌دهم.

پریا کهندل:

این یک پروانه است که با پوست نارگیل در زندان درست شده است و پدرم به من داد. می‌خواهم آن را نه تنها از طرف پدرم بلکه از طرف تک تک زندانیان سیاسی، چه آنهایی که از پیش ما رفته‌اند و چه آنها که هنوز می‌جنگند چون شما را دارند، به شما تقدیم کنم.

خواهر مریم: من در اینجا می‌گویم تک تک کلمات شما، حضورتان و همه عزم و اراده‌ی که از خودتان نشان دادید، شلیک سنگین و دقیقی بر قلب خلیفه ارتجاع در تهران بود. شما با این انتخابت و پیامهایی که از زندانیان و شهدا آوردید، نشان دادید که خون ۱۲۰ هزار شهید همچنان می‌جویند و راه باز می‌کند تا بلکه برعکس اوج گرفته، افزایش پیدا کرده و هر روز نسبت به روز قبیل ابعاد جهانی‌تری پیدا می‌کند. امیدوارم در انتخابات و عزم و استواریتان هر چه مستحکم‌تر و موفق‌تر و روسفیدتر بمانید، نه تنها برای مردم ایران، نه تنها برای زندانیان، نه تنها برای شهیدای ایران بلکه برای انسانیت، آزادی و همه ارزشهای انسانی که در این دنیا همه تشنه آن هستند. درود بر انتخابات.

هدایای زندانیان سیاسی برای مریم رجوی

فرانسوا لوگاره

شهردار منطقه یک پاریس

ما خواهان آن هستیم
که آمران و همکاران
دست‌اندرکار در جنایت
علیه بشریت در ایران
نسبت به اعمال خود
در برابر دادگاه پاسخگو
باشند

هانری لوکلرک

برجسته‌ترین وکیل فرانسه، رئیس افتخاری لیگ حقوق بشر

به دولت خود می‌گویم
نمی‌شود سکوت
اختیار کنید، نمی‌شود
با به سخره گرفتن به
داراویخته‌شدگان امروز
از رفتن بازرگانان به
تهران خوشحال باشید

دوستان عزیز،

من اینجا نه فقط به‌عنوان دوست قدیمی
مقاومت ایران که برای چیز بیشتری آمده‌ام،
به عنوان یک مبارز برای لغو مجازات اعدام در
دنیا. من از ۶۰ سال قبل بدون وقفه برای لغو
مجازات اعدام مبارزه کرده‌ام، ابتدا در روزهای
عالی ۱۹۸۱ در ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۱ سخنرانی روی
بدتر را شنیدیم و بعد رأی اکثریت قاطع مجلس
ملی در ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۱ و بعد هم‌چنین رأی
سنای محافظه‌کار در ۳۰ سپتامبر و تصویب قطعی
در ۹ اکتبر و نهایتاً مجازات اعدام در فرانسه لغو
گردید. می‌دانیم که این یک مبارزه طولانی
بود.

من به کرات در مورد دهنشی رژیم ایران
گفته‌ام که در ماکزیسم است. نمی‌توان در مورد
لغو اعدام به مذاکره پرداخت بلکه باید آن را
خواست، نه فقط به‌خاطر این که در ایران
حقوق بشر نقض شده است بلکه به این خاطر
که این یک خواست جهانی است. به دولتمردان
غربی، به دولت فرانسه، به دولت خود می‌گویم
که نمی‌خواهم وارد مشکلات دیپلماتیک
بشوم. من از زاویه حقوق بشر می‌گویم که

پناهنده شده‌اند توسط شبه‌نظامیان مزدگیر ایران
تهدید می‌شوند و تحت یک محاصره انسانی قرار
دارند. رژیم ایران شکنجه می‌کند، شلاق می‌زند،
با دستگاه‌های ساخته شده به این منظور دست و
پا می‌برد، به زنان در خیابان اسید پاشیده می‌شود،
زندانیان بیش از ظرفیت مجاز زندانی دارند، زندانیان
سیاسی تحت سرکوب، تعرض و شکنجه قرار دارند.
فیلتر کردن اینترنت افزایش یافته است، تعداد
بسیاری از وبلاگ‌نویسان زندانی شده‌اند و پول نفت
صرف صدور تروریسم به تمامی خاورمیانه می‌شود،
در حالی که بخش بزرگی از مردم زیر خط فقر
زندگی می‌کنند، باید دست به عمل زد.

ما رئیس‌جمهور فرانسه را فرامی‌خوانیم تا روابط با
رژیم ایران را مشروط به بهبود شرایط حقوق بشر و
متوقف کردن اعدام در این کشور بکند. ما خواهان آن
هستیم که آمران و همکاران دست‌اندرکار در جنایت
علیه بشریت در ایران نسبت به اعمال خود در برابر
دادگاه پاسخگو باشند.

خانم رئیس‌جمهور، خانمها و آقایان وزرا، اعضای
مجلس،

من احساسات متفاوتی دارم احساس افتخار، احساس
شور و هیجان و احساس خشنودی و دوستی و به‌عنوان
منتخب پاریس و به‌عنوان شهردار منطقه‌ی یک پاریس
به شما خوشامد می‌گویم. به مناسبت روز جهانی لغو
حکم اعدام به‌عنوان رئیس مشترک کمیته شهرداران
برای دفاع از اشرافیه، ما فراخوانی دادیم تا اقدامها
در ایران متوقف شوند. ۳۰۰ شهردار این فراخوان را از
یک ماه و نیم پیش امضا کردند. خانم رئیس‌جمهور،
من این فراخوان را به شما تقدیم می‌کنم. باید به
مطبوعات و افکار عمومی هشدار داد که از زمان روی
کار آمدن روحانی به‌عنوان رئیس‌جمهور مدره ملاها،
۲۰۰۰ تن شامل ۵۰ زن، اعدام شده‌اند که برخی در
ملاعام بوده است تا مردم را مرعوب کنند. تنها
در تابستان سال ۱۹۸۸، ۳۰ هزار تن با فتوای خمینی
اعدام شدند. مسئولین کشتار از جمله وزیر دادگستری
فعلی هنوز بستهای کلیدی دولت را در اختیار دارند.
از طرف دیگر مخالفان ایرانی که در کمپ لیبرتی

نمی‌شود سکوت اختیار کنید، نمی‌شود با به
سخره گرفتن به داراویخته‌شدگان امروز از رفتن
بازرگانان به تهران خوشحال باشید، نمی‌شود
که بگویید همه چیز عادی است، که همه چیز
را باید با استمات برای یک توافق دیپلماتیک
یا اقتصادی به‌دست آورد. توافق اقتصادی را
به خاطر دارید که موجب یورش پلیسها در
سال ۲۰۰۳ به اورسوراواژ شد. به‌نوام این توافق
اقتصادی و منافع اقتصادی اینا می‌خواهیم که
اجازه بدهیم زنان و بچهها در راهروهای مرگ
پیوسند و در انتظار لحظه‌ی باشند که به دار
اویخته بشوند؟ آیا ما، فرانسه، اجازه خواهیم
داد که این اتفاق بیفتد؟ ما که حامل پیام
حقوق بشر برای جهان بوده‌ایم؟ من کسانی را
که بر ما حکومت می‌کنند در این باره به زیر
سوال می‌برم و به آنها می‌گویم حداقل چیزی
بگویید، نمی‌شود که بگویید عادی است. من
مطالبه می‌کنم که اقدامی بشود، نه فقط در
همین مورد، چون این مطالبه فقط برای الزام
آزادی در ایران نیست بلکه به نام حقوق بشر در
جهان است، مطالبه لغو مجازات اعدام به‌طور
تمام عیار و در سطح جهانی.

اسقف گایو

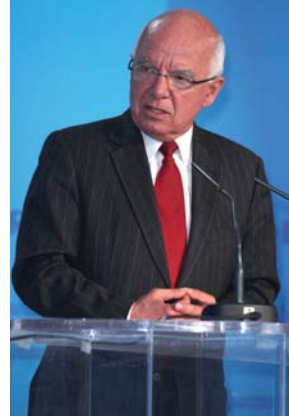

می‌خواهم گفته‌ایم را با گفتن دو نکته به پایان
ببرم. تجربه به ما نشان داده است هر بار که ما
در برابر یک مستبد نایستاده‌ایم، تاج و خشتاکی
برای کشور ما داشته است. در سال ۱۹۳۶،
میلیتاریزه شدن مجدد زبانی توسط هیتلر، هیتلر با
ورمخت جلو آمد. دستورات افسران ورمخت صریح
بودند. اگر فرانسویها مخالفت کردند، عقب‌نشینی
کنند. مقامات رسمی فرانسه چه کردند؟ آنها
تسلیم شدند. هیتلر قویتر شد. دو سال بعد در
۱۹۳۸ توافقی موقتی برای به اصطلاح نجات دادن
صلح بود. ما مصالحه کردیم. ما سازش کردیم و
اهالی چک را فروختیم، همان‌طور که اتریشها را
فروختیم. نتیجه چه شد؟ ما فرش قرمز را جلوی
پای هیتلر پهن کردیم و خطر جنگ را که به یک
واقیعت تبدیل شده بود، تسریع کردیم. آن‌چه که
امروز با رژیم ایران با ایشکار آمریکا و حمایت دولت
فرانسه تحت‌عنوان ملاحظاتی ژئوپلیتیک در منطقه
صورت می‌گیرد، یک تسلیم بسیار دردناک است.
روشن باشد که در کشور (حامل) انقلاب فرانسه، ما
برخلاف دولت فرانسه از نمایندگان استبداد فاشیسم
استقبال نمی‌کنیم. زیرا ما به بیانیه جهانی حقوق
بشر ۱۷۸۹ وفاداریم تا برادری و همبستگی در
مبارزه بر منافع تجاری پیروز شود. مردم فرانسه
هرگز در برابر استبداد زانو نمی‌زنند.
با تشکر.

پیر برسی - برونو ماسه

ژان پیر بوار

عضو افتخاری مجلس ملی فرانسه

ما برخلاف دولت فرانسه از
نمایندگان استبداد فاشیسم
استقبال نمی‌کنیم

ژیلبر میتران رئیس بنیاد فرانسیس لیرته (دانیل میتران)

برای سازمانی که هنوز در حال مقاومت است و خواهان لغو حکم اعدام می‌شود این امر منحصر به فردی است. شما در این مبارزه پیروز می‌شوید زیرا انعکاس پیام آن بسیار فراتر از پژواک سکوت در این شرایط است

راما یاد

وزیر حقوق بشر پیشین فرانسه

خانم رئیس جمهور، مریم رجوی،

می‌خواهم ابتدا به پریا و فرزاد به‌خاطر شهادت استثنایی آنها که من را بسیار تحت‌تأثیر قرار داد، تبریک بگویم. از شما به‌خاطر شهامت و قاطعیتتان تشکر می‌کنم. ما امروز در اینجا به خاطر یک لحظه مهم گردهم آمده‌ایم. هیچ‌گاه ترویسیم تا این حد خونین نبوده است. هیچ‌گاه وضعیت در خاورمیانه تا این حد انفجاری نبوده است و هیچ‌گاه قدرتهای غربی تا این حد زیر تهدید نبوده‌اند. در این شرایط است که آنها یک شرط‌بندی بی‌معنی و خطرناک کرده‌اند. بعد از ۱۲ سال مذاکره، قدرتهای جهانی و رژیم ایران یک توافق را در مورد برنامه اتمی رژیم ایران امضا کردند. این توافق یک اشتباه است. یک فریق عمده نسبت به مذاکرات ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ وجود دارد. در حال حاضر دیگر صحبتی از برچیدن برنامه اتمی رژیم ایران نیست، بلکه به رژیم ایران حق ادامه غنی‌سازی و ادامه تحقیقات برای توسعه آن داده شده است. این یک

فرانسوا کلوکومبه

بنیانگذار سندیکای قضات فرانسه

ما شهدای مقاومت ایران را فراموش نمی‌کنیم. ما با یک توافق اتمی در ازای هیچ گول نمی‌خوریم و اجازه نمی‌دهیم با مدره‌نمایی دروغین از ما سوءاستفاده کنند و در آخر فرانسه یک رژیم خونریز را نمی‌خواهد

چشم‌پوشی کامل است که راه را برای یک مسابقه تسلیحاتی اتمی در منطقه باز می‌کند و هیچ چیز نشان نمی‌دهد که سران فعلی رژیم ایران مجدداً دست به کار برنامه اتمی نظامی مخفی نشوند. به ما می‌گویند روحانی بر عکس دولت قبلی که خیزش مردم در سال ۲۰۰۹ را سرکوب کرد، یک مدره است. می‌گویند که روحانی مشایق حقوق بشر را برای ایران انتخاب کرده است و قبول می‌دهد شرایط زنان و اقلیتها را بهبود بخشد. این دروغی بیش نیست. ۲۰۰۰ اعدام، شکنجه، نگهداشتن طولانی مدت در زندان انفرادی، قرار دادن زندانیان سلولهای بسیار کوچک، ضرب و جرح، تهدید نزدیکان زندانی، مجازات شلاق در ملاعام برای مرعوب کردن مردم و کسانیکه که با رژیم مخالفت می‌کنند، بیان روحانی در دو سال قدرت بوده است. همزمان سرکوب مخالفان سیاسی ادامه دارد. آزادی بیان، آزادی مطبوعات، آزادی اجتماعات وجود ندارد و نسبت به آذربایجان، بلوچها، کردها، ترکمنها، سننها و تومسجانی که دین خود را تغییر داده‌اند، تبعیض وجود دارد. در زمینه حقوق بشر چیزی از این رژیم نباید انتظار داشت. در این روز جهانی علیه مجازات اعدام ما باید قویاً به دنبال مبارزه علیه اجرای حکم اعدام باشیم.

رژیم ایران یکی از عوامل بی‌ثباتی در خاورمیانه بوده است. این رژیم توان به رژیمی اعتماد کرد که همان کاری را می‌کند که داعش می‌کند. این رژیم توان به رژیمی که از اسد حمایت می‌کند، اعتماد کرد؟ اسد یک جلاخونریز است که باعث مرگ ۲۵۰ هزار نفر شده است. او با گاز شیمیایی به مردم خودش در اوت ۲۰۱۳ حمله کرد. آیا می‌توان به رژیمی اعتماد کرد که وقتی فرانسه می‌خواست اسد را بمباران کند، با آن مخالفت کرد. ما کرامت انسان را بر بازار ترجیح می‌دهیم. ما شهدای مقاومت ایران را فراموش نمی‌کنیم. ما با یک توافق اتمی در ازای هیچ گول نمی‌خوریم و اجازه نمی‌دهیم با مدره‌نمایی دروغینش از ما سوءاستفاده کند و در آخر فرانسه یک رژیم خونریز را نمی‌خواهد.

از ابتدا تا انتهای برنامه من یادداشتهایی برداشتم. من تمام نکات جالبی را که گفته شد، یادداشت کردم. ما به حمایت از شما ادامه خواهیم داد. ما در فرانسه هستیم، ما در اروپا هستیم و احساس می‌کنیم که مسأله لغو حکم اعدام مربوط به زمانی که وارد سیستم قضایی شدیم، حکم اعدام وجود داشت. این یک واقعیت است و مجازات اعدام صورت می‌گرفت و رئیس‌جمهوری که دست به لغو حکم اعدام زد رئیس‌جمهور میتران بود. این کار با تلاش رویبر بدتر که وکیل بود و برای این کار مبارزه کرد، صورت گرفت. این دو نفر بودند که باعث تغییر افکار عمومی فرانسه شدند. من فکر می‌کنم که در ایران افراد بسیاری وجود دارند که به تدریج از پیشنهاد سازمان مجاهدین خلق استقبال می‌کنند. ایران کشوری غنی و دارای فرهنگ و تمدنی درپاست. در چنین کشوری حق نیست که چیزهایی از این قبیل بگذرد. خانم رجوی چیزی که من سعی می‌کنم به شما بگویم این است که شما الترناتیو واقعی برای ایران هستید. برای شما آرزوی موفقیت می‌کنم.

مریم گرامی، دوستان عزیز، خانمها و آقایان، ۳۴ سال پیش، در ۹ اکتبر ۱۹۸۰ ایود و در این روز من به همراه چند تن از دوستان که برخی در این سالن هستند افتخار آن را داشتیم که در فرانسه به لغو مجازات اعدام رأی دادیم. ما این کار را با تأخیر زیاد انجام دادیم چون بسیاری قبل از ما این کار را کرده بودند. اما ما به کشورهای ملحق شدیم که خواستار وضع قانونی در ارتباط با بیابانه‌های حقوق بشر شده بودند. این بیابانه می‌گوید هر فردی حق زندگی و امنیت جانی دارد. در آن روز، پیمان ارزشهای بشری و پیمان بین‌المللی برای احترام به زندگی، استتلال می‌کرد که هیچ قدرتی نمی‌تواند در برابر چنین اتحادی مقاومت کند. این امر در بسیاری دیگر از نقاط جهان صورت گرفت و لغو حکم اعدام پیشروی کرد و باید در بخشهای دیگری از جهان نیز پیشروی کند.

مریم گرامی، یک روز، ۱۰ اکتبر در چند سال پیش بود که دانیل میتران و رویبر بدتر در سنای شما استقبال کردند تا هر یک خشم خود را در برابر وحشیگری اعدام در کشورتان ابراز کنند. مناسفانه ایران تنها کشوری نیست که در این رابطه باید آن را افشا کرد، اما بدترین کشور در ارتباط با اعدام جمعی به نسبت جمعیت کشور است. گزارش بعد از گزارش، گزارش به سازمان ملل متحد و غنوی بین‌المللی این وضعیت را افشا می‌کند، همان‌طور که توسط دانیل میتران و بنیاد او و توسط شما و همه ما که در اینجا هستیم و اندامهای افراسیایی

روزنامه الحیات مخالفان ایرانی مامشات با رژیم ایران را بر سر مجازات اعدام محکوم می‌کنند

نماینندگان اپوزیسیون ایران روز شنبه در پاریس جامعه جهانی و به‌ویژه کشورهای غربی را به «مامشات» یا رژیم ایران در مورد مجازات «اعدام» متهم و افزایش اندامها را در این کشور را محکوم کردند.

مریم رجوی در این کنفرانس گفت: «میانیگان اندامها از زمان روی کار آمدن روحانی سه برابر شده است». در ژوئیه گذشته سازمان غنوی بین‌المللی از اعدام ۷۰۰ تن از اول سال جاری صحبت کرده بود.

دیوید جونز

نماینده پارلمان انگلستان - وزیر پیشین ولز در کابینه کامرون

دوران جدید در ایران محقق نخواهد شد تا این که حاکمیت مرگ در آن جا رو و با یک حاکمیت قانونی دموکراتیک جایگزین شود

خانم رجوی، خانمها و آقایان، دوستان، ما اینجا گرد هم آمده‌ایم تا روز جهانی علیه اعدام را گرامی بداریم. با اجازه می‌خواهم بگویم این مایه افتخار من است که اینجا در کنار شما و همکارانمان از فرانسه و دیگر کشورها حضور دارم که نه تنها عمیقترین نگرانیهای خود را پیرامون نقض سیستماتیک حقوق بشر در ایران ابراز کنیم، بلکه حمایت خود و همکاران پارلمانی در انگلستان را از تلاشهای شما برای ترویج آرمان حقوق بشر در کشور خود، بیان کنیم. ما انگلیسیها ضربات میلی می‌زنیم که «عمل قویتر از کلمات سخن می‌گوید» و مطمئنم ضربات میلیهای مشابهی در فرانسوی، فرانسوی و زبان آلبانی نیز وجود دارد. بنابراین، وقتی حرفهای حسن روحانی که تنها دو هفته پیش در ملل متحد در نیویورک گفته شد را به یاد می‌آورم، یعنی ادعای یک دوران جدید برای ایران بعد از توافقنامه هسته‌ای، باید اعمال رژیمی که ریاست آن را برعهده دارد در نظر گرفت، یعنی رژیمی که طی دو سال اخیر ۲۰۰۰ نفر را اعدام کرده، و ۶۰۰ مورد از آنها در ۶ ماه اول سال ۲۰۱۵ بوده است.

بنابراین، لبخندهای روحانی برای دوربینها در نیویورک در واقعیت چیزی غیر از یک ماسک نیست که جهت منحرف کردن توجهات از آن واقعیت سرسخت به جامعه بین‌المللی ارائه شده است، زیرا واقعیت این است که دوران جدید روحانی در ایران براساس افزایش سرکوب داخلی همراه با اقدامهای بیشتر حتی نسبت به احمدی‌نژاد، است. پیام واقعی از رژیم مذهبی ایران این است که اوضاع مانند قبیل شامل بکارگیری مکرر حکم مرگ خواهد بود.

اما لازم نیست این گونه باشد. لازم نیست مگر ایزار همیشگی دولت ایران باشد. ما یک طرح ۱۰ ماده‌ای برای یک ایران جدید داریم که توسط خانم رجوی ارائه شده است. او یک زن مسلمان شجاع است و جنبشی را رهبری می‌کند که از رهبری زنان به جای تغییر آنان استقبال می‌کند. با هدایت خانم رجوی از یک رهبری

مارک ویلیامز نماینده پارلمان انگلستان

مهمانان محترم، رئیس‌جمهور مریم رجوی، خانمها و آقایان، مایه افتخار من است که اینجا حضور داشته و چند کلمه‌ی ما شما صحبت کنم.

ما امروز اینجا گرد آمده‌ایم تا همراه با بقیه مردم جهان روز جهانی علیه اعدام را گرامی بداریم و حمایت قوی و مؤکد خود را از ارزشهای دموکراتیک مردم ایران اعلام کنیم. ایران با فاصله بسیار زیاد بالاترین اعدامها را به نسبت جمعیت دارد. آخوندها در ایران اعدام می‌کنند، اما به یاد داشته باشید که آنها نه تنها مردم در داخل خاک ایران را اعدام می‌کنند، بلکه در کمپ لیبرتی هم همین کار را می‌کنند. از نظرشان، همه افراد متعهد به پایان دادن حاکمیت مذهبی آنها در کمپ «محارب» هستند و غیابی به مرگ محکوم شده‌اند. سه حمله مرگبار علیه پناهندگان ایرانی و اعضای اپوزیسیون در کمپ لیبرتی از زمانی که روحانی به قدرت رسید، صورت گرفته است. کشتار ۵۲ یکنگه در کمپ اشرف در اول سپتامبر ۲۰۱۳، چیزی که همیشه بیم آن را داشتیم و امری که در عمل به وقوع پیوست. حملات موشکی علیه کمپ لیبرتی و محاصره پزشکی که باعث می‌شود افراد تا زمان رسیدن مرگ خود رنج بکشند.

بنابراین، خانمها و آقایان، جرایم ملایان فاسد در داخل و خارج از ایران، بسیار قابل درک هستند. آنها اشتباهی می‌پایان برای

اشتهای رژیم ایران برای ادامه فجاج، از سیاست شرم‌آور مامان‌ها که طی چند دهه گذشته توسط اتحادیه اروپا و آمریکا دنبال شده، نشأت می‌گیرد

کشتار بیگانهان جهت حفظ حاکمیت خود دارند. اما چیزی که به سادگی قابل درک نیست و این را به‌عنوان یک سیاستمدار غربی از انگلستان می‌گویم، این است که چرا آمریکا، ملل متحد و اتحادیه اروپا جدیدت وضعیت در کمپ لیبرتی و ایران را نادیده می‌گیرند؟ باید با این واقعیت تلخ روبرو شویم که اشتباهی رژیم برای ادامه این فجاج در داخل و خارج از کشور، به‌طور واقعی از سیاست شرم‌آور مامان‌ها که طی چند دهه گذشته توسط اتحادیه اروپا و آمریکا دنبال شده، تغذیه کرده است. البته، اخیراً این در توافقیات اتمی هم دیده شده است.

ملایان بابت جنایات خود مورد حساسی قرار نگرفته‌اند. بنابراین، ما تمرکز ویژه حول کمپ لیبرتی، می‌خواهم امروز از این فرصت استفاده کنم تا به آمریکا، اتحادیه اروپا و ملل متحد تأکید کنم براساس تعهدات خود پیرامون امنیت، سلامتی و تندرستی ساکنان کمپ لیبرتی اقدام کنند و این کار را با به‌رسمیت شناختن لیبرتی به‌عنوان یک کمپ پناهندگی تحت نظارت کمیساریای عالی پناهندگان ملل متحد آغاز کنند، تا بدین طریق پرونده کمپ لیبرتی در دست کسی در دولت عراق قرار گیرد که هیچ ارتباطی با حاکمان ایران نداشته باشد و این نمایش مسخره به اصطلاح خانواده‌ها را از ورودی کمپ لیبرتی جمع کنند و دیگر اجازه ندهند به لیبرتی بروند.

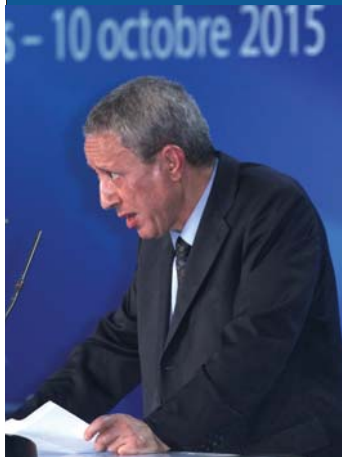
خانمها و آقایان، هیچ استدلال و مشروعیتی بالاتر از حفظ حیات و هم‌چنین پایه‌ی‌ترین حقوق بشر برای آزادی که امروز اینجا حول آن گرد هم آمده‌ایم نمی‌توانم پیدا کنم. به ظرفیت ما در پارلمان تک تک کشورها برای ایجاد تغییر در جهان شکی نداشته باشید. یکی از پرافتخارترین روزهای ۱۰ سال نمایندگی من در پارلمان انگلستان روزی بود که یک وزیر بالاجبار به مجلس ایمان آمد و اعلام کرد سازمان مجاهدین دیگر در لیست قرار ندارد. این پیروزی قابل ستایش و پیروزی بسیار ضروری بود. من متعجب بودم همراه لرد اسلین فقید به لوگزامبورگ رفته و آنجا شاهد لغو لیست‌گذاری مجاهدین در سطح اروپا بودیم. دولتهای ما، دولت انگلستان و اتحادیه اروپا از طریق دادگاهها چشم‌ان خود را به مشروعیت مجاهدین به‌عنوان صدای مردم ایران و صدای مشروع مقاومت باز کردند. آنها اکنون باید چشم‌ان خود را به فراخوان حقوق بشر باز کنند.

شکر می‌کنم

در سال ۲۰۰۷ من در خاورمیانه و آفریقای شمالی کارزاری را بنا نهادم تا نبرد را علیه حکم اعدام در جهان اسلام آغاز کنم. چندین ائتلاف ملی علیه حکم اعدام تأسیس کردم، از مراکش تا یمن و امیدوار بودم ائتلافی علیه حکم اعدام در ایران هم تشکیل دهم. همکارانم به من هشدار دادند که فکر تشکیل چنین ائتلافی علیه حکم اعدام در ایران یک چالش خواهد بود و من وارد این چالش شدم. متأسفانه، وقتی از نزدیک به قانون اساسی کنونی ایران نگاه می‌کنید، خواهید دید که غیرممکن است چنین ائتلافی علیه حکم اعدام در ایران تحت حاکمیت رژیم ملایان تشکیل دهید. آدمی سؤال می‌کند چرا؟ بالاخره حکم اعدام در کشورهای مسلمان دیگر لغو شده، چرا ایران نه؟ من به شما می‌گویم اگر به قانون اساسی ایران نگاه کنید، هیچ دموکراسی وجود ندارد، هیچ انتخابات آزاد و عادلانه‌ی در ایران وجود ندارد. وقتی داشتیم ائتلاف علیه حکم اعدام در خاورمیانه و شمال آفریقا را راه‌اندازی می‌کردم ۲۵۰ مورد را شمردیم که در آن می‌شد حکم اعدام را در ایران اعمال کرد. ۲۵۰ مورد، یعنی تقریباً هر جرمی که ولی فقیه خواهد با حکم اعدام مجازات شود، قضات بر همین اساس عمل می‌کنند. واقعیتها در مورد رژیم بنیادگرا در ایران این است که جامعه مدنی را که خواهان حقوق بشر، دموکراسی و عدالت است، از همه مکانیزمها محروم کرده است. حاکمیت آخوندها کماکان یک چالش بسیار جدی در برابر مردم ایران است. این یک چالش است که همه امیدها را برای تشکیل یک ایران دموکراتیک نابود کرد. اما امید کماکان وجود دارد، از طریق مبارزه برای دموکراسی در ایران هنوز امید زیادی باقی مانده است.

طاهر بومدرا

مسئول پرونده اشرف در ملل متحد

منشور ملل متحد، شاخص عضویت در ملل متحد است، با این شاخص حکومت روحانی باید از ملل متحد اخراج شود. حکومتی که از شکنجه و اعدام به عنوان ابزاری برای حاکمیت استفاده می‌کند نباید عضوی از ملل متحد باشد

ادموند اسپاهو

معاون پارلمان البانی

هر جنبشی تنها در صورتی می تواند با پایداری بالا ادامه دهد که از یک رهبری دموکراتیک و ذیصلاح برخوردار باشد. خوشحالم که شما از این برخوردار بوده و رهبری ذیصلاحی داشته اید

با تشکر از فرصتی که به من دادید تا در این گردهمایی مهم سخنرانی کنم.

خانم رجوی، خانمها و آقایان و دوستان عزیز، من با جنبش شما اخیراً آشنا شده و این اولین بار است که در یکی از گردهماییهای شما به خاطر محکومیت اعدام در ایران شرکت می کنم. می دانم که ۱۲۰ هزار فعال سیاسی در کشور شما به خاطر اعتقاد به دموکراسی اعدام شده اند. همچنین می دانم که دوران روحانی، رئیس جمهور باصلاح مدرن این رژیم، ۲۰۰۰ نفر طرف تنها دو سال اعدام شده اند. می دانم آزادی بیان در کشور شما اصلاً وجود ندارد و می دانم آزادی مدنی نیز معنایی ندارد و از خیلی از واقعیتها و اسامی دردناکی نیز مطلع شده ام.

جنبش نقض حقوق بشر و بی عدالتی در جهان، به طور خاص در کشور شما درد و رنج بسیاری در همه ما ایجاد می کند. اما موضوعی که بیشترین توجه را جلب می کند، وجود جنبشی است که علیه دیکتاتوری برای حقوق بشر و دموکراسی مبارزه کرده است. در ایران، برای بیش از سه دهه با همه سختیها، این جنبش کاملاً با چنین روحیه بالایی به حیات خود ادامه داده است. این جنبش برای حقوق بشر و عدالت حتی بیشتر فعالیت کرده است. این یک پدیده جدید است. یعنی قیام برای این مدت طولانی و تسلیم نشدن، اعتدال، فداکاری، شجاعت زیاد و تعهد و اعتقاد راسخ به ارزشها و اصول انسانی و همچنین روحیه بی بالا و امید فراوان است. شما برای مدت زیادی از آن برخوردار بوده اید و باید از این بابت تریبک گفت.

به نظرم آدمی باید همچنین بگوید که در هر جنبشی تنها در صورتی می تواند با پایداری بالا ادامه دهد که از یک رهبری دموکراتیک و ذیصلاح برخوردار باشد. خوشحالم که شما از این برخوردار بوده و رهبری ذیصلاحی داشته اید. این یک نشانه از پیروزی شماست. این خود بیانگر آنست که شما یک جنبش مشروع هستید و پیروزی نهایی را در احقاق حقوق بشر و دموکراسی در ایران، تضمین می کنید.

اما درست مانند نمونه های دیگر در گذشته، آن چه برای جامعه بین المللی باقی می ماند وجدان انسانی و سابقه ای است که در آینده از نزدیک مورد بررسی قرار خواهد گرفت. البته ایران آزاد خواهد شد و شهروندان ایران از این فرصت برخوردار خواهند بود که در آزادی و صلح و تحت یک دولت دموکراتیک زندگی کنند. اما از ما سؤال خواهد شد که در روابط خود با رژیم دیکتاتوری ایران چه کار کردیم و در دوران سختی چگونه با قربانیان و مردم ایران رفتار کردیم.

این باید روشن باشد که تنها اپوزیسیون ایران می تواند منطقی سازی از تسلیحات هسته ای را تضمین کند. ایرانی که آزاد و دموکراتیک است و متحد جهان غرب در نبرد علیه تروریسم و بنیادگرایی، بنابراین، جامعه بین المللی باید انتخاب کند که در طرف درست تاریخ قرار گرفته باشد تا در آینده بتواند با سری بلند از اعمال گذشته خود دفاع کند.

خوشحالم که امروز نزد شما هستم و موفقیت زیادی برای شما در نبردتان برای آزادی و عدالت در ایران آرزو می کنم. من در طرف شما هستم و همیشه از حمایت من و کشور من برخوردار خواهید بود.

هبات نمایندگان پارلمان البانی از راست: نمایندگان آربن چوکو، طاهر موحیدینی، زانی سبکو (رهبر ارگستر سفونیک البانی)، نمایندگان، اویس کوشی، بدری هوجا، بلرینا جولامتی، ادموند اسپاهو و موسی اولچینی

ارمونلا ویلکای فلای

وزیر رابط دولت البانی با پارلمان

آن چه که در ایران امروز می گذرد وحشتناک است. مجازات اعدام یک مجازات افراطی برای برخی جرایم نیست، بلکه تنها بهانه ای برای گرفتن زندگی انسانهایی است که با این رژیم مخالفند

فاصله گرفتن از رژیمهای استبدادی با زرادخانه ایی از ابزار که برای تحقیر استفاده می کنند، پایان کار نیست، بلکه تهدید تکرار آن وجود دارد، اگر مراقب باشیم و در قبال نقض حقوق بشر سخت گیر باشیم.

من فکر می کنم که این دیدار، قبل از هر چیز این ارزش را دارد که فراموش نکنیم یک نمونه بد می تواند توسط نمونه های بد دیگر کپی شوند. به همین دلیل است که ما باید متحد شویم و همچنین بدون وقفه مبارزه علیه مجازات اعدام را ادامه دهیم. من به کشور افتخار می کنم، نه فقط به خاطر لغو مجازات اعدام، بلکه ما مانند شما انتخاب کرده ایم که بخشی از جهان متمدن باشیم. یک بار دیگر از این فرصتی که به من دادید متشکرم، برای تلاشهایتان علیه مجازات اعدام آرزوی موفقیت می کنم.

علیه حکم اعدام هستیم. آنچه که در ایران امروز می گذرد وحشتناک است. مجازات اعدام یک مجازات افراطی برای برخی جرایم نیست، بلکه تنها بهانه ای برای گرفتن زندگی انسانهایی است که با این رژیم مخالفند، رژیمی که سعی می کند قدرت خویش را گسترش دهد. از ژوئیه ۲۰۱۳ تا اول ژوئن ۲۰۱۵ در ایران ۲۰۰۰ زندانی اعدام شدند. در حالی که در ایران کودکان هم اعدام می شوند. هر روز سه نفر اعدام می شوند. زنان قربانی اصلی بنیادگرایی اسلامی هستند. این اطلاعات وحشتناک که توسط سازمانهای بین المللی منتشر می شوند باید یک عکس العمل قویتر را نسبت به حقوق بشر در ایران برانگیزد. من از کشوری می ایم که ۲۰ سال پیش مجازات اعدام را لغو کرد. طی ۲۰ سال کار در یک حکومت دموکراتیک که اکنون قصد دارد جزیی از خانواده بزرگ اروپایی باشد، من دریافتیم که

امروز روز جهانی علیه اعدام است و صادقانه بگویم فرصت دیگری برای اتحاد نیروها، تلاشها و روح بشریت، فرهنگ و مذاهب مختلف در سراسر جهان است تا بگویم که مجازات اعدام غیرقابل قبول است. بله، مجازات اعدام غیرقابل قبول است. مجازات مرگ به معنی فرهنگ خشونت است و کشورهایی که به اجرای اعدام ادامه می دهند، چیز دیگری نمی خواهند مگر خشونت را.

من وکیل هستم و قبل از شرکت در مسائل سیاسی به طور فعال، هشت سال به عنوان دادستان در کشور کار کرده ام. به عنوان یک دادستان سابق، می توانم این بحث را فقط از نظر تکنیکی مورد بررسی قرار بدهم. چرا باید مجازات اعدام را لغو کرد؟ مانند تمام افراد در این سالن، بسیار متأثر از این مسأله هستم. با اعتقاد راسخ اعلام می کنم که مسأله در اینجا دیگر این نیست که آیا له یا

بشکرتک از شورای ملی مقاومت ایران و سازمان مجاهدین خلق ایران به خاطر سازماندهی این برنامه مهم، از آنها به خاطر فرصتی که به ما داده اند تشکر می کنیم تا در آنجا که یکی از هم پیمانان اصلی بنشار اسد است، بگوییم. اجازه بدهید در ده های آزادگان سوریه و انقلابیونش را به خانم مریم رجوی رئیس جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ایران تقدیم کنم. در ده های مادران شهید و زندانیان و همه رزمندگان سراسر خاک کشور را تقدیم می کنم. این همه به خاطر تلاشهایی است که می کنید و به خاطر ایمانی است که به آرمان ما دارد. این درود را از طرف من و همه مبارزان پذیرا شوید. خانمها و آقایان،

من امروز در اینجا حضور دارم تا در مورد یکپارچگی آرمان و اهدافمان در مقابله با رژیمهای دیکتاتوری سخن بگویم. دیکتاتورها باید سقوط کنند تا ملتها زنده شوند و با شرافت زندگی کنند. بیش از چهار سال و نیم است که جهان شاهد درد و رنج ملت سوریه است، از کشتار و سرکوب و رنج و شکنجه تا آوازی و درگیری ملت سوریه علیه دیکتاتوری شورید اما انقلاب آنها با بربریت کامل و تمام عیار رژیم بنشار اسد با همه وسایل و امکانات او و هم پیمانانش، رژیم ایران و روسیه مواجه شد. از تخصص رژیم ایران در سرکوب انقلابات همانند سرکوب قیام ملت ایران استفاده شد تا انقلاب را در سوریه خاموش کنند. رژیم سوریه با پشتیبانی رژیم آخوندی و رژیم مافیایی روسیه دست به جنایات هولناکی در سوریه زدند که موجب شرم انسان است. سازمانهای حقوق بشری مواردی از نقض وحشتناک حقوق بشر را در قیام ملت بی پناه سوریه به ثبت رسانده اند که در تاریخ جدید بی سابقه است. سلاحهایی را علیه شهروندان به کار بردند از قبیل سلاحهای شیمیایی و گاز کلسر و بمبهای ناپالم و بشکه های انفجاری و موشکهای بالستیک که ممنوعه هستند. دهها هزار نفر از مردم سوریه زیر شکنجه

بمقتل رسیده اند. تنها ۵۵۰۰۰ عکس توسط یک سرباز افشا شده که نشان می دهد این تعداد از شهیدان به ثبت رسیده است. همه اینها به خاطر ادامه حمایت نامحدود رژیم ایران و روسیه از رژیم بنشار اسد صورت می گیرد. با این حمایت است که درد و شکنجه مردم سوریه ادامه یافته و تعداد شهیدان و مجروحین و مهاجرین افزایش پیدا کرده و به حجم خرابیهای شهرها و روستاها افزوده شده است و حتی آثار تاریخی و باستانی و نشانه های تمدن بشری و معابد را هم در بر گرفته است. تعداد قربانیان به بیش از ۴۰۰ هزار شهید بالغ شده است. و بیش از ۱۲ میلیون مهاجر و بیش از ۲۱۵ هزار زندانی هنوز در سیاهچالهای رژیم اسد در انتظار مرگی که دیر یا زود به سراغشان خواهد آمد، به سر می برند. پشتیبانی رژیم ایران از اسد و تمامی کارهایی که طی چهار و نیم سال در سرکوب انقلاب انجام داده در راستای اجرای طرحهای توسعه طلبانه اش است که تلاش دارد آنها را در منطقه محقق کند. کارهایی که حجم خرابی و نابودی آن هنوز مشخص نشده است. از این رو می گویم که جهان باید نسبت به خطرناک بودن این رژیمها برای ثبات و صلح آگاه شود و سازمانها و جامعه بین المللی و دولتهای جهان در برابر این رژیمهای استبدادی بایستند و به خلفا در حق حیات و داشتن آزادی و دموکراسی یاری برسانند. اما من با افتخار می گویم که انقلابیون سوری و اراده ملت سوریه بر تمامی طرحهای استعماری رژیم ایران و روسیه فائق آمده و خواهد آمد. دخالت اخیر روسیه در سوریه چیزی جز یک دلیل روشن بر شکست اسد و رژیم ایران در از بین بردن اراده مردم سوریه نیست. شاخ روسیه و رژیم ایران اتشالله زیر پای انقلابیون قهرمان سوریه خواهد شکست.

زنده باد سوریه آزاد و مغرور و سر بلند زنده باد تمامی خلفای آزاد که علیه نیروهای استبدادی می جنگند

زنده باد رزمندگان آزادی به امید دیدار هر چه زودتر در سوریه آزاد

حنان البلیخی

نماینده ائتلاف ملی سوریه در اسلو

دخالت اخیر روسیه در سوریه چیزی جز یک دلیل روشن بر شکست اسد و رژیم ایران در از بین بردن اراده مردم سوریه نیست

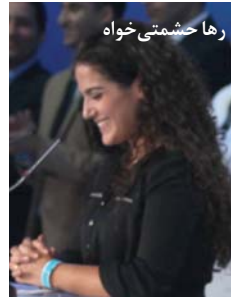
نمایندگان انجمنهای جوانان ایرانی در خارج از کشور

نرگس امانفر

سارا نوری

رها حشمتی خواه

که آزادی، صلح و برابری را برای شما به ارمان بیاورند. آنها هر روز به هدف خود نزدیکتر شده و هرگز تسلیم نخواهند شد. ما همواره در کنار شما خواهیم بود. در آخر، می‌خواهیم قول بدهم که ما به‌عنوان جوانان و نسل آینده همه کار خواهیم کرد تا تغییر رژیم و احقاق حقوق بشر در ایران را به ارمان بیاوریم. طرح ده ماده‌ای خانم مریم رجوی به وضوح تصریح می‌کند که در ایران آینده زنان به‌عنوان انسان به‌رسمیت شناخته شده و از حقوق برابر برخوردار خواهند بود. که خانم رجوی گفت هیچ کودکی زیر سن ۱۸ سال در زندان در انتظار اعدام نخواهد بود. ما قوانینی خواهیم داشت که در حفاظت از منافع همگان خواهد بود. انتخابات آزاد و عادلانه بر اساس حق رأی برای همه، کودکان از تحصیلات مناسب برخوردار خواهند بود و مجبور نخواهند شد برای امرار معاش خانواده خود مدرسه را ترک کنند. وقتی رهبرانی مانند آقای رجوی و خانم رجوی را داریم، ایران از فرصتی برای آزادی و خشوندی برخوردار خواهد بود.

مجاهدین و حق آزادی و دموکراسی آنها دفاع کردند و با حکم مرگ مواجه شدند. اینجاست که بیشترین احترام را برای آنها قائل هستیم و هم‌چنین از این نقطه الهام می‌گیریم که این مسیر را ادامه بدهیم. می‌خواهیم روشن سازم که مردم ایران نیاز به مترسک ندارند. آنها در ایران نیاز به تغییر تمام عیار رژیم دارند. روحانی همه فاشیستهای قبل از او اثبات کرده‌اند که از هیچ وجدانی برخوردار نیستند. بیش از دو هزار اعدام تنها در دو سال اخیر صورت گرفته است. تعداد بیشماری از فعالان و وبلاگ‌نویسان، از جمله آتنا فرقدانی، آتنا داعمی و ترگس محمدی و سهیل عربی، دستگیر شده‌اند. ریحانه جباری، به‌دلیل دفاع از خود در برابر یک متجاوز رژیم ایران، اعدام گردید. ستار بهشتی، وبلاگ‌نویس ایرانی که زیر شکنجه کشته شد. بنابراین هرکسی که هنوز معتقد است این رژیم منصف است در بهترین حالت جاهل است. می‌خواهیم به جوانان ایران در داخل کشور بگویم که تنها نیستید. ما مجاهدین را در کمپ لیبرتی، ایبانی و همه جای دیگر در جهان داریم. آنها همه چیز خود را فدا کرده و هدف حملات متعددی قرار گرفتند. اما تنها هدف آنها این است

عصر بخیر، خانمها و آقایان، خانم رجوی و میهمانان گرامی، من نرگس امانفر، دانشجوی روانشناسی از لندن هستم. تحت استبداد مذهبی، حقوق بشر (در ایران) به سطحی بسیار غیرقابل باور تنزل پیدا کرده است. از نوجوانان و جوانان که به‌دلیل بکارگیری حقوق بشر خود در زمینه آزادی بیان و ترویج آزادی و حاکمیت‌گردینی در خیابانها دستگیر و مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند، تا قتل عام ۱۹۸۸ که بیش از ۳۰ هزار نفر که از نظر من از بهترینها، صادقترینها و متواضعترین افراد بودند، جان خود را فدای کرامت و آزادی کردند. آنها بالاترین قیمت را پرداختند و تا به امروز هیچ تحقیقات مستقلی پیرامون وقایع ۱۹۸۸ صورت نگرفته است. عسوی من، نادر رحمانفر، یک زندانی سیاسی اعدام‌شده در دوران حکومت وحشت خمینی بود، او ۱۹ ساله بود، یعنی همسن من. به‌عنوان یک انسان ۱۹ ساله من هم حتی در مواجه با موانع زندگی دچار مشکل می‌شوم، سپس به یاد می‌آورم که عسوی من مانند خلیجهای دیگر مثل او در دادگاههایی در برابر باصطلاح دستگاه قضایی ایران قیام کردند و شجاعانه از

خانم رئیس‌جمهور، خانمها، آقایان، دوستان عزیز، من سارا انوری هستم و به‌عنوان یک وکیل جوان از افزایش مستمر بازداشت‌های غیرقابل توجیه و افزایش اعدام در کشورم شوکه می‌شوم و همه آنها به‌رغم روی کار آمدن رئیس‌جمهوری که مدعی میانه‌روی است، صورت می‌گیرد. امروز می‌خواهم به‌طور خاص‌تر از بدی وضعیت زندانیان که در انتظار اجرای حکم اعدام در زندانهای ایران هستند، صحبت کنم. در سال ۲۰۱۴، بیش از ۱۱ هزار زندانی منتظر اعدام بوده‌اند. اتهاماتی که به زندانیان زده می‌شود، عبارتند از قتل و قاچاق مواد مخدر. دبیرکل ملل متحد با این وجود اخیراً در گزارش خود قید کرده است که مجازات اعدام برای قاچاق مواد مخدر به هیچ وجه قابل توجیه نیست. این مانوری توسط رژیم است تا جامعه را کنترل کند. با این وجود رژیم تنها به واد کردن زندانیان به انتظار کشیدن غیرقابل تحمل بسنده نمی‌کند. حتی اقرار زندانی برای جرایم عادی متحمل انتظار برای اعدام می‌شوند. همان‌طور که خانم رئیس‌جمهور گفتند می‌خواهم هم‌چنین وضعیت بسیار سخت و کلا در ایران، مدافعان حقوق بشر و به‌خصوص زنانی که وکیل هستند را تصریح کنم. زنان وکیل برای کارهایی مثل دست‌اندازن با موکل خود تحت فشار قرار می‌گیرند. به‌عنوان مثال ترگس محمدی فعالی است که از زندانیان سیاسی حمایت کرده است. در حال حاضر در وضعیت جسمی بسیار سختی قرار دارد و زندان اوین در تهران زندانی است. در چنین شرایطی وقتی که در مطبوعات می‌خوانم شرکت‌هایی در فرانسه یا سایر کشورهای اروپایی، کشورهای دموکراتیک، به ایران می‌روند تا بپردازند، وقتی درمی‌یابم که دفاتر وکلای تجاری پارسی عجله دارند تا دفتری در ایران داشته باشند، در حالی که گفته شده است رژیم ایران در اولین جایگاه تعداد اعدام نسبت به جمعیت کشور قرار دارد، احساس انزجار می‌کنم و امیدوارم که این بازرگانان و وکلای آنها بر سر عقل بیایند و دست از سیاست ممانعت برای این رژیم در ازای منافع تجاریشان بردارند.

سلام به خانمها و آقایان شرکت‌کننده در برنامه و سلام به رئیس‌جمهور عزیزمان خواهر مریم، من رها هستم و در هلند درس می‌خوانم. خیلی خوشحالم و افتخار می‌کنم که اینجا هستم و می‌توانم خود را به‌عنوان عضو خیلی کوچکی از خانواده بزرگ مقاومت معرفی کنم. سلام به همه خواهران و برادران مجاهد در کمپ لیبرتی، به‌خصوص به عمه عزیزم صدیقه. می‌خواهیم بگویم که ما، به‌خصوص من به‌عنوان یک جوان ایرانی شما را خیلی دوست داریم. به شما افتخار می‌کنم و تمام تلاشم را می‌کنم تا شما بتوانید در امنیت باشید. چون شما بهترینهای ایران هستید، همه چیز خودتان را فدا کردید که آزادی و رهایی را برای مردم ایران بیاورید. امروز که روز جهانی علیه اعدام است، می‌خواهیم بگویم که اعدام و کشتار رژیم فقط در داخل زندان اوین و بقیه زندانهای ایران نیست. این رژیم همین کار را با مجاهدین در زندان لیبرتی در عراق می‌کند. مثل حمله اول سپتامبر، و در این حمله‌ها تعداد زیادی از مجاهدین شهید شدند، به‌رغم این که قرار بود حفاظت بشوند. با حمله‌های موشکی به لیبرتی و محاصره پزشکی و بقیه فشارهایی که رژیم در آنجا وارد می‌کند که آنها را با نابود کند یا تسلیم شوند. اخیراً تعدادی مزدور به‌عنوان خانواده مجاهدین به در لیبرتی آورد که بتواند فرصتی برای حمله مجدد به بچه‌ها پیدا کند. همه آنها به این خاطر است که مجاهدین امید مردم ایران هستند و رژیم از همین می‌ترسد. می‌خواهید صدای مجاهدین به مردم ایران نرسد. ولی رژیم کور خوانده، با صحبت چند دقیقه پیش خواهر و برادر عزیزمان که تازه از ایران آمده‌اند ثابت شد که مجاهدین ریشه در قلب هر جوان ایرانی دارند. و من افتخار می‌کنم که می‌توانم زیر سایه خواهر مریم صدای جوانهای داخل ایران باشم و ما برای سرنگونی این رژیم بلطجه‌ی متوقف نمی‌شویم. متشکرم.

هنر نمایی ارکستر آلبانی

اجرای دو اثر به یادماندنی از ساخته‌های محمد شمس به نامهای «فریاد آزادی» و «شورندگان تاریکی» به یاد ۳۰ هزار جاودانه فروغ آزادی در قتل عام سال ۶۷

مصاحبه روزنامه بیلد با فرزند مددزاده و پریا کهندل

بقیه از صفحه ۶

او هر روز صبح ساعت ۸ با فشار از سلول ۱۲۲ متر مربعی به محل بازجویی برده می‌شد. او می‌گفت: «در اتاق بازجویی همیشه ۳ مأمور هم‌زمان بودند. وقتی به چیزی که می‌خواستند پاسخ نمی‌دادم من را با مشت و لگد می‌زدند. آنها من را مستمر به نفر بعدی می‌دادند. مانند بازی فوتبال بود، من آن توپ فوتبال بودم. شکنجه‌ها تا ساعت ۱۰ یا ۱۱ شب ادامه پیدا می‌کرد. این سناریو تا چند ماه روز به روز تکرار می‌شد. فرزند از اولین ملاقات خانواده‌اش بعد از ۴ ماه اسارت گزارش می‌دهد: «بیدم، مادرم و خواهرم من را نشناختند. آنها به زندانیان گفتند: این پسر ما نیست، شما اشتباهی آوردید. من این میزان بعد از شکنجه عوض شده بودم. فرزند از کسارت فیزیکی در اثر شکنجه‌ها قبل از هر چیز شکنجه‌های روحی به فرزند فشار می‌آوردند. او می‌گوید که در دوران سلول افتداری انگار که در خلأ زندگی می‌کرد و تا ماههای متمادی به جز بازجویی کس دیگری را ندید و کاملاً از دنیا قطع شده بود. این به‌طور خاص سخت بود. علاوه بر این موضوع تهدید روزانه به مرگ هم بود. نگهبان او قول داده بود اگر همکاری نکند روز به دار آویخته می‌شود. فرزند مددزاده بعد از حدود ۴ سال و ۱۱ ماه زندان با هم‌بندهایش خداحافظی می‌کند. پریسا از سال ۲۰۰۶ فقط ۳ بار اجازه داشت پدرش را در آشوش بگیرد. فعال اپوزیسیون، صالح کهندل به خاطر وابستگی به سازمان مجاهدین خلق ایران چندین بار دستگیر شد. او از سال ۲۰۰۶ تا به حال بی‌وقته در زندان است. «جرم» او بخش اعظمی برای گروه اپوزیسیون تحت تعقیب است. پریسا کهندل یکس پدرش صالح را نشان

می‌دهد. او ۹ سال است که در زندان است چون که مخالف رژیم بوده است. دخترش پریسا که امروز ۱۷ سال دارد باید تمام این چیزها را هم‌زمان می‌دید. از آنجا که مادر و خواهرش به عراق رفته بودند، این دختر پدرش را از زمانی که ۱۲ سال داشت تا به حال به تنهایی در زندان ملاقات کرده است. پریسا می‌گوید: «این ملاقاتها برای من خیلی سخت بودند. بین من و او همیشه شیشه بود و نگهبانان در اتاق حضور داشتند». او فقط ۳ بار در تمام این سالها توانست او را در آشوش بگیرد. وقتی که بازدیدکنندگان حقوق‌پشتری یا خبرنگاران از کشورهای دیگر مهمان بودند رژیم می‌خواست فضای زندان را سالم نمایش دهد. پدرش هیچ وقت در ملاقاتها با او از گذر روزمره داخل زندان صحبت نکرد و همیشه تأثیری شاد و پر امید داشت. اما او در نامه‌هایش به دخترش وحشیگری را توصیف می‌کرد. پس شما می‌دانید که حال او در واقع چطور است. پریسا یک عکس را که همیشه همراه دارد، نشان می‌دهد که خودش و پدرش فرزند زنده‌ای چند ساله هم‌چنین از گذر روزمره در زندان و وقایعی که دیده است گزارش می‌دهد. جوانان ۱۳ تا ۱۴ ساله که اشتباهاً یا تحت تأثیر یک نفر را کشته بودند، تا زمانی در زندان نگهداری می‌شدند که ۱۸ ساله شوند. دلایل این است که در ۱۸ سالگی می‌توان آنها را اعدام کرد. بعد از سرکوب خونی خیزش سال ۲۰۰۹ در ایران صحنه‌های وحشتناکی در زندانها پیش آمدند. جوانانی که در ضدیدت با رژیم به خیابانها رفته بودند، در دسته‌های چند صد نفره دستگیر شدند.

هر دو شاهد با دیدن بی‌رحمهای ایران نمی‌توانند بفهمند که حکومت روحانی در غرب «معتدل» به حساب بیاید. به‌خصوص دانش‌آموزان، معلمان، هنرجویان و فعالان اینترنت در ماههای اخیر به‌طور جدی‌تری تحت تعقیب بوده و دستگیر شده‌اند. فرزند می‌گوید: «معلمان و هنرجویان شناخته‌ترین نفرات در ایران هستند. آنها از همه کمتر به رژیم تن می‌دهند. به این خاطر تحت تعقیب قرار می‌گیرند». گزارش نشاندهنده است که شهر در ایران اعتراضات اتحادیه‌های معلمان وجود داشته است. دهها معلم در این اعتراضات دستگیر شدند و آنها هم اکنون در زندانها زیر شکنجه هستند. به خاطر یک رابطه خوب با ملاها اینها را مطبوعات غرب خوار نشاندته است. گزارش نشاندهنده است که روزی برنامه پریسا و فرزند این است که کشور آزاد و دموکراتیک بازگردند.

طاهر بومردا

بقیه از صفحه ۱۰

جنبشی به رهبری شورای ملی مقاومت و به‌طور خاص مجاهدین خلق توانسته است ارتباط میان سیاست، حقوق‌پشتر، عدالت و بی‌عدالتی را با طرح سؤالاتی پیرامون کرامت انسانی، احترام به حقوق بشر از هم تمیز دهد و این کار را با احیای این ارتباط در تئوری و عمل میان دموکراسی، حقوق‌پشتر و عدالت اجتماعی، انجام داده است. طرح ده ماده‌ی رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت ایران در چه‌بسی به این ارتباطات باز می‌کند، به نحوی که با زنده کردن دیدگاهها وجه دموکراتیک خود را حفظ می‌کند. با معنهدش به آرای عمومی به عنوان تنها شاخص مشروعیت، آزادی تجمع، بیان و آزادی مطبوعات، لغو حکم اعدام، آزادی مذهب و جدایی حقوق‌پشتر بین‌المللی، برابری همه ملیتها، برسمیت ارکان دولت، احترام و متعهد شدن به کنوانسیونهای حقوق‌پشتر بین‌المللی، برابری همه ملیتها، برسمیت شناختن اسلماک خصوصی، سرمایه‌گذاری خصوصی و اقتصاد بازاری، سیاست خارجی بر مبنای همزیستی مسالمت‌آمیز و اجابت از منشور ملل متحد، و ایرانی عاری از تسلیحات هسته‌ی، ایرانی عاری از تسلیحات کشتار جمعی، امید و انگیزه مردم ایران است. اما اجازه به‌دهد واقعیتهایی که ملل متحد باید خیلی جدی تلقی کند را به‌طور خلاصه ترسیم کنیم. منشور ملل متحد، شاخص عضویت در ملل متحد است. با این شاخص حکومت روحانی باید از ملل متحد اخراج شود. باید از ملل متحد اخراج شود چون از بنیادهای منشور ملل متحد سرپیچی می‌کند، ما هم‌چنین از آمریکا و دولتهای اروپایی انتظار داریم نسبت به مشروعیت دادن به حکومت روحانی هوشیار باشند. مشروع کردن این رژیم به قیمت نقض بنیادین حقوق‌پشتر، حکم اعدام، لغو کامل حق زنان و شکنجه، که به عنوان ابزاری برای حاکمیت استفاده می‌شود، خواهد بود. حکومتی که از شکنجه و اعدام به عنوان ابزاری برای حاکمیت استفاده می‌کند نباید عضوی از ملل متحد باشد. با تشکر.

IN MEMORY OF
120,000
POLITICAL PRISONERS
EXECUTED BY THE MULLAHS' REGIME

LES DERNIÈRES ANNÉES CONSTITUENT L'ÈRE LA PLUS SOMBRE DE L'HISTOIRE DE L'IRAN SOUS LE JOUG DES MOLLAS. C'EST D'UN CÔTÉ, LE SOL DE CE PAYS, RICHE EN COURAGE ET EN VALEURS, FAIT CROÎTRE UNE JUSTE RÉSISTANCE POUR LA LIBERTÉ, LA JUSTICE ET LA SOUVERAINÉTÉ POPULAIRE, ET SON CIEL EST REMPLI D'ÉTOILES. UNE GALAXIE OÙ BRILLENT 120.000 ÉTOILES ÉTERNELLES, VICTIMES DES EXÉCUTIONS POLITIQUES, 30.000 ONT ÉTÉ MASSACRÉES SUR UNE FATWA DE KHOMEINI, ET UN DEMI-MILLION DE PRISONNIERS POLITIQUES EN ATTENTE...

... EN DONT LES ENFANTS ONT PRÉFÉRÉ LA TORTURE ET L'EXÉCUTION À LA CAPITULATION. ILS ONT RECHERCHÉ LA VICTOIRE ET LA LIBERTÉ. IL N'EXISTE PLUS UN SEUL LIEU DANS NOTRE PAYS QUI SOIT ROUGI PAR LE SANG. CEPENDANT IL NE S'AGIT QUE D'UNE PARTIE DE L'HISTOIRE D'UN PEUPLE OPPRIMÉ. L'AUTRE PARTIE EST RAContÉE PAR CE CIEL DÉBORDANT D'ÉTOILES ET DE LA RÉSISTANCE À LA CONTRAINTE ET À L'OPPRESSION. UNE NATION QUI VEUT DÉTERMINER SON DESTIN ET DÉTERMINER SON AVENIR DANS UNE GRANDE LUTTE POUR LA LIBERTÉ NATIONALE ET POPULAIRE.

طی ۳۶ سال گذشته، ایران زمین در تاریکترین اودار تاریخی تحت سلطه اجربانان خاصه دار پیوسته شوق ستاره باور و روح و خدا و ستاره است حاله برای آزادی و عدالت و میل به حاکمیت مردم بوده است. کمشنانی از ۱۲ هزار آزادی، صد و بیست میلیون زندانی سیاسی شکنجه شده که نیمی بیش از ۳۰ هزار نفر از آنان را با یک فرمان قتل عام می کردند این چنین شکنجه و تیریدان را در دست تیر، ترحیم، برقی، برقی شورش می برود و در غور آزادی و برود می است... در این اسرار نام شده... ما این همگروهی نگه می بینیم است. روی دیگر، با آملی پرستاره و عزت است عشق تهر می که که در دست های جبار شده و می خواهد سر بر روی را... را نام است که در حاکمیت می و مردی خود را اهل نماید.

THE 36 YEARS OF THEOCRATIC RULE HAVE BEEN THE DARKEST ERA IN IRANIAN HISTORY. YET, ITS SKY HAS ALWAYS BEEN FILLED WITH STARS AND THIS LIGHT HAS CONSISTENTLY LED TO A MOVEMENT FOR FREEDOM, JUSTICE, AND SOVEREIGNTY. THE MARTYRS FOR THIS MOVEMENT REPRESENT A GALAXY OF 120,000 ETERNAL LIGHTS, WITH 30,000 REPRESENTING PEOPLE WHO WERE MASSACRED UPON THE ORDER FROM KHOMEINI. ALSO IN THAT GALAXY'S SKY ARE SOME 500,000 TORTURED POLITICAL PRISONERS.

... CHILDREN HAVE ENDURED TORTURE AND EXECUTION. INSTEAD OF THE GLORY OF VICTORY AND FREEDOM, THERE IS NO PLACE FOR TYRANNY THAT HAS NOT BEEN COLORED WITH CRIMSON BLOOD. BUT THIS STAIN HAS NOT BEEN SUFFICIENT TO OBTAIN THE STORY OF OUR OPPRESSED NATION. IT IS THE STORY OF A NATION THAT WANTS TO TAKE HER FATE INTO HER OWN HANDS AND THE STORY OF A NATION THAT WANTS TO TAKE HER FATE INTO HER OWN HANDS IN THE WAKE OF A GREAT STRUGGLE FOR FREEDOM.

یاد ۱۲۰ هزار قهرمان آزادی
سنارگان روشنائی بخش تاریخ ایران
گرامی باد
مریم رجوی
۱۸ مهر ۱۳۹۴ - ۱۰ اکتبر ۲۰۱۵

PLUS DE 2000 EXECUTIONS SOUS LES DEUX ANS DE PRESIDENCE DE ROHANI

PLUS DE 2000 EXECUTIONS SOUS LES DEUX ANS DE PRESIDENCE DE ROHANI

SOUS ROHANI, LE BILAN DES VIOLATIONS DES DROITS HUMAINS A EMPIRE DANS TOUS LES DOMAINES, SURTOUT POUR LES FEMMES ET LES JEUNES QUI VOIENT CHAQUE JOUR LEURS DROITS ET LEURS LIBERTES PIETINES.

AHMED SHAHEED, RAPPORTEUR SPECIAL DE L'ONU SUR LES DROITS DE L'HOMME EN IRAN A DEPLORE « UNE POUSSEE DES EXECUTIONS », AVEC AU MOINS 850 EXECUTIONS DE JUIN 2013 A JUILLET 2014, SOIT UNE PENDAISON TOUTES LES HUIT HEURES.

SELON AMNESTY INTERNATIONAL, PLUS DE 600 EXECUTIONS N'ONT PAS ETE ANNONCEES PAR LE POUVOIR JUDICIAIRE EN IRAN ET AMNESTY EN A ETE FORMELLEMENT INFORME PAR D'AUTRES MOYENS.

ALFONSO VIDAL / QUADRAS - DEPUIS QUE MME MOGHREBINI EST

REYHANEH JABBARI

NEE EN 1987, MORTUE LE 22 OCTOBRE 2014 A 27 ANS, EMPRISONNEE A LA MAISON D'ARRET DE NAJAFABAD A KARAJ, CAPITALE DE LA PROVINCE D'ALBORZ, ELLE EST PROFESSIONNELLE DE LA CONCEPTION D'INTERIEUR.

REYHANEH JABBARI EST UNE JEUNE FILLE COLE EN 2007 APRÈS QU'ELLE A ETE AMNESTIE. POUR LA MORT DE SA MERE SAZDANBAH, UNE AUCUNE DES MEMBRES DE LA FAMILLE, ELLE A ETE CONDAMNEE A LA PEINE CAPITALE POUR HOMICIDE AVEC PREINTENSION ET TENTATIVE. LE 20 OCTOBRE 2014, CAR REYHANEH ETAIT DEFENSIVE PARCE QU'ELLE TENTAIT DE LA VIE SA.

L'EXECUTION DE REYHANEH A SOULEVE DE NOMBREUSES ORGANISATIONS INTERNATIONALES, LE SAISIE A LA POLITIQUE DES DROITS DE L'HOMME DU GOUVERNEMENT ALLEMAND, N'EMPÊCHE L'EXECUTION DE REYHANEH JABBARI, LA JEUNE JEUNE FEMME, CAR ELLE ET BARRAGEE. A LA SUITE DE LA MORT DE SA MERE, ELLE A ETE CONDAMNEE A LA PEINE CAPITALE POUR HOMICIDE AVEC PREINTENSION ET TENTATIVE.

CETTE EXECUTION QUI VIOLAIT UN POU VOIR LA SITUATION DES DROITS HUMAINS EN IRAN.

LE GOUVERNEMENT D'IRAN A REUSE PLUSIEURS FOIS DE REVENIR SUR SA DECISION DE CONDAMNER A LA MORT REYHANEH JABBARI ET SA MERE SAZDANBAH.

Chirvan Mejavani, a été arrêté le 5 juillet 2011 à Karadj et condamné à mort pour «Guerre contre Dieu». Ce prisonnier politique a été jugé sans avocat et exécuté.

Bahrouz Alkhani, avait 30 ans. Originaire de Salmas. Il a été arrêté le 27 janvier 2010. Il a été exécuté le 26 août 2010 pour complicité dans le meurtre du procureur criminel de la ville de Khoj. Il a été pendu avec cinq autres condamnés. Il souffrait du cœur en raison de la violence des tortures et des terribles conditions d'incarcération. Amnesty International avait lancé un appel pour annuler sa peine.

Exécutions collectives au Kurdistan en 1979

Farhad Vakilii a été arrêté le 16 août 2006 et violemment torturé durant toute sa détention. C'était un défenseur de l'environnement. Il avait été sous-directeur de la Croisade agricole de la ville de Sarandj. C'est en 7 minutes, dans un simulateur de procès qu'il a été condamné à mort et à 10 ans de détention. Il a été exécuté le 9 mai 2010 avec quatre autres condamnés.

Mansour Arvand, 39 ans, un lutteur et un entraîneur bien connu de sport. Il était incarcéré à la prison Minudoab. Emprisonné en juin 2011, il a été jugé sans pouvoir choisir son avocat et condamné à mort pour «guerre contre Dieu», «propagande contre le régime et appartenance au parti démocratique Kurdistan».

Chirghash Mbarani, 32 ans, originaire de Bamah, a été exécuté le 4 novembre 2014 après cinq ans de prison et de torture. Il a été condamné à mort pour «guerre contre Dieu», «propagande contre Dieu». Les ONG comme Amnesty International avaient appelé à l'annulation de sa peine de mort.

Mahmoud Ghafaripour, 29 ans, a été arrêté sur la route alors qu'il quittait la ville de Mahabad pour se rendre à Oroumiah le 27 septembre 2009. Il transportait avec lui plusieurs livres. Il est resté des mois dans les cellules des services de sécurité de diverses villes, sous la torture. Il a été exécuté le 25 octobre 2013.

Exécutions sans répit des Kurdes en Iran depuis l'arrivée des mollahs au pouvoir

Farzad Kamangar, 35 ans, instituteur, défenseur des droits humains et écologiste. Il a été condamné à mort pour appartenance et travail avec l'organisation Pejak. Il a été exécuté le 9 mai 2010 avec quatre autres militants. Il était rapporteur spécial bénévole des militants des droits humains en Iran.

Hamed Ahmadi, père d'une petite fille, a été accusé avec Kamal Molai, Jahanguir et Jamchid Delghani, d'avoir participé au meurtre de Mohammad Cheikhkhalil, ancien membre de l'Assemblée des experts. Or, a souligné Amnesty international, ces prisonniers disaient que leur arrestation avait eu lieu deux mois avant la mort de cet homme. Hamed Ahmadi et six autres Kurdes sunnites - Kamal Molai, Jahanguir Delghani, Jamchid Delghani, Sedigh Mohammadi et Seyyed Hadi Hosseini ont été exécutés le 4 mars 2015.

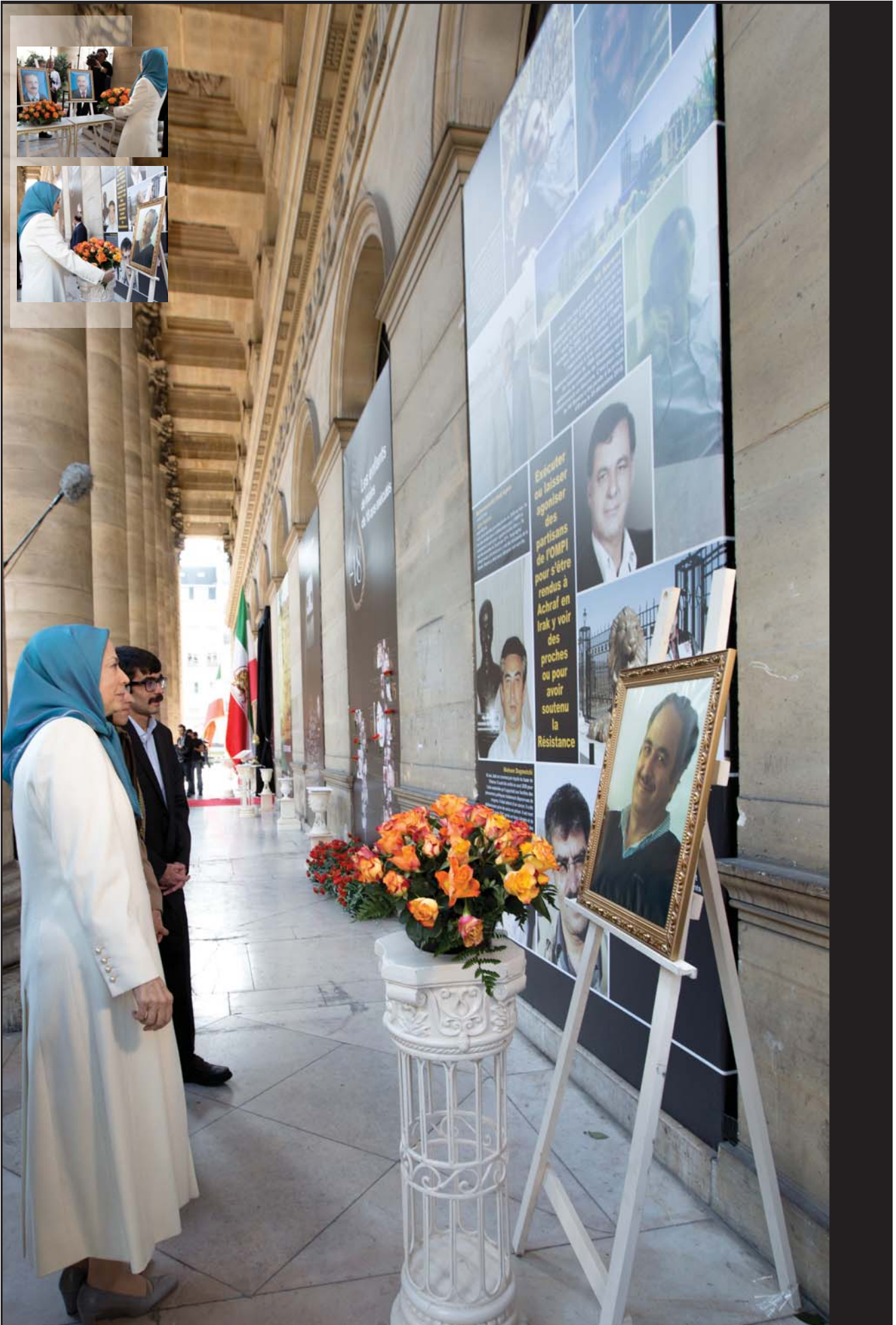
Chirine Alam-Houli, 29 ans. Au bout d'un an et neuf mois à la prison d'Evme de Téhéran pour contact avec le groupe Pejak, elle a été exécutée le 9 mai 2010 sans que sa famille ni son avocat ne soient avertis. Elle a été pendue avec: Ali Hoydarian, Farhad Vakilii, Farzad Kamangar et Mehdi Estamian.

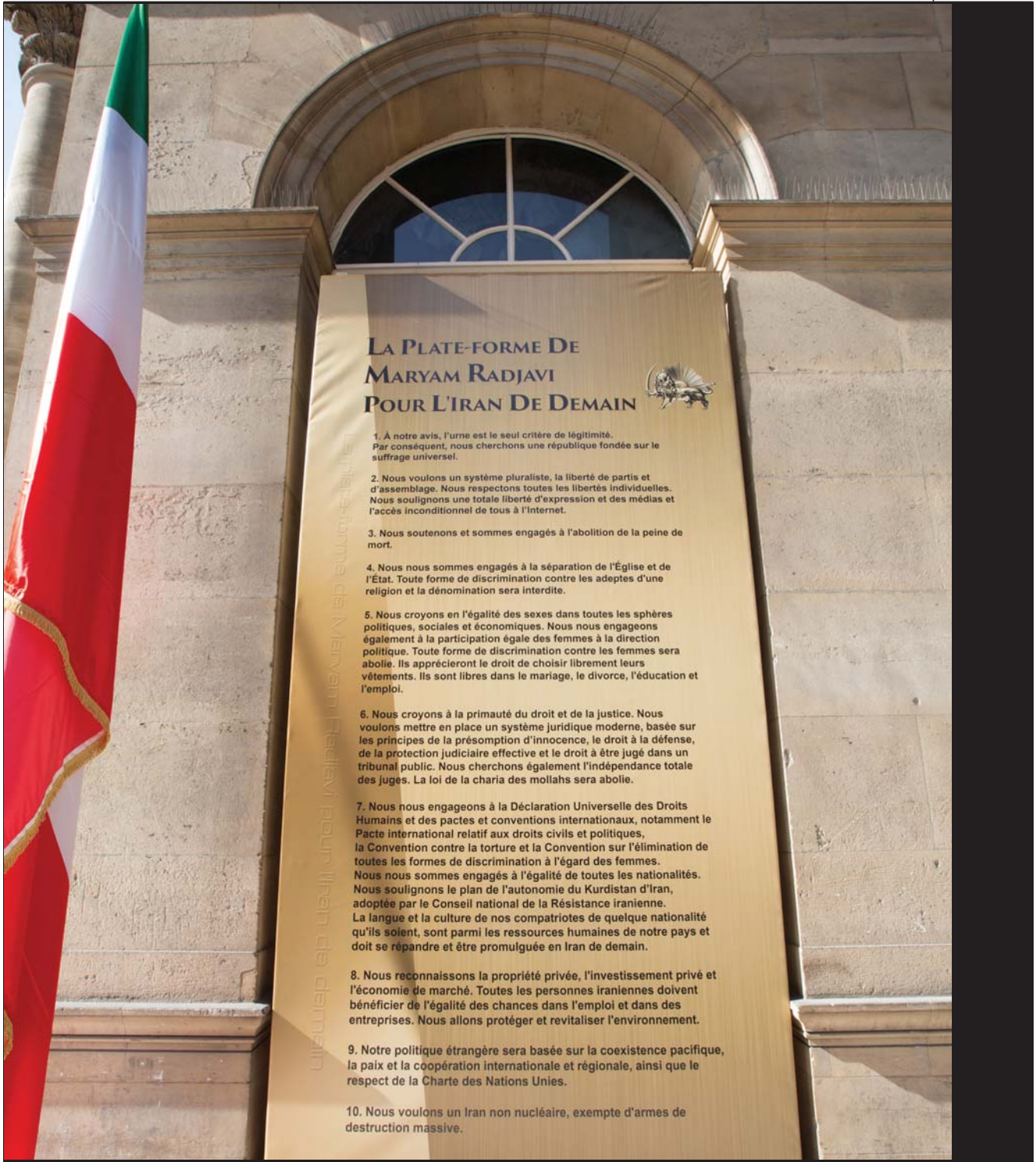

درد بر مردان و زنانی که شجاعانه برای آزادی
مردم ایران مقاومت و پایداری می‌کنند
مریم ربجوی

Nombre exact et les détails des exécutions, ceux et les charniers sont encore inconnus. Part des victimes ont été enterrés dans des tombes anonymes au cimetière de Khavaran à

... massacre de prisonniers que certains juristes internationaux des droits humains ont qualifié de «plus grave contre l'humanité» resté impuni depuis la Guerre Mondiale.

30,000

prisonniers politiques ont été exécutés pendant l'été 1988

خاوران

Un Charnier près de Teheran après les massacres de 1988

سلامی به خاوران
مکاتبان امین
۳۰ هزار
مجاهد و مبارز
قتل عام شده